

Lapsus

VII. letnik, 7. številka, junij 2013 – VII. évfolyam, 7. szám, 2013 június

Glasilo dijakov Dvojezične srednje šole Lendava
A lendvai Kétnyelvű Középiskola diáklapja

KAZALO

TARTALOMJEGYZÉK

<u>Uvodnik</u>	3	<u>Bevezető</u>
<u>Dijaška ustvarjalnica</u>	4	
<u>SUK - GTP</u>	8	
	10	<u>2013-as jutalomkirándulás</u>
15. DRŽAVNO TEKMOVANJE IZ ZNANJA RAČUNOVODSTVA		
	11	
	13	(M)ein idealer Wohnort
	14	Träume nur, Seele...
	14	Eine Party ...
	15	Haikuji v nemščini
	17	Mi a vers?
<u>Program nadarjenih na DSŠ Lendava</u>	18	
	19	Fütyülök a világra
	20	Minden kezdet nehéz
	20	Időutazás 1
	21	Időutazás 2
PARAÍSO EN LA TIERRA		
	22	
	24	Nem a suli a világgyegyetem
<u>PUŠČAVA</u>	26	
	29	A szavanna
"Omnia in numero et mensura"	31	
It is neither wealth nor splendour...	32	
Kako doseči...	33	
HOLDEN'S FEAR OF GROWING UP	34	
Be kind whenever possible.	35	
	36	Romeó és Júlia, 3-szor
<u>SI-HU PROJEKT HEALTHY YOUTH</u>	38	
	41	KKKK
	43	Exkursion nach Graz
	44	A SZÍNHÁZ BÚVÖLETÉBEN
I love life because what more is there.	47	
	48	A citromsav
It is all about finding inner peace.	48	
John Krauker : INTO THE WILD	49	
I like fun.	50	
I like peace.	50	
»MATEMATIKA JE OKROG NAS«	51	»A MATEMATIKA KÖRÜLVESZ BENNÜNKET«
Ljubezen – raj ali pekel?	53	
Chopper	69	
UGANKE	73	

Lapsusi našega življenja

Tekom življenja vedno znova padamo, vstajamo, delamo napake, jih popravljamo, se iz njih učimo. To so lapsusi – napake našega življenja. Zaradi naših lapsusov pa se v našem življenju 'dogaja'. Nastane kdaj pa kdaj kakšna zmešnjava, ali pa celo sami postanemo malo zmešani. Letošnje šolsko leto je že samo po sebi malo 'zmešano'. Pa ne samo zaradi naših lapsusov. Zmešnjava je, ker je začetek šolskega leta, ker je kriza, ker pišemo kontrolko, ker sprašujejo, ker je konec šolskega leta, ker je tu matura... Skratka, vzrokov za zmešnjava je veliko. Do zmešnav pa pride tudi zato, ker delamo, živimo, ustvarjamo, grešimo. Tako dijaki, kot učitelji. To da se zaključuje 'zmešano' šolsko leto, pa dokazuje tudi pričujoča številka Lapsusa. Spet je polno stvaritev naših dijakov, poročil z različnih tekmovanj, izletov... Za nami je torej bogato šolsko leto. 'Dogajalo' se je in 'dogajalo se nam bo' tudi v prihodnje. Polno zmešnav, naš lapsusov. Majhnih, velikih, smešnih, žalostnih napak. Ampak te napake nam dajejo moč in še večji zagon.

»What doesn't kill you makes you stronger!«

In tega se tudi držimo.

Mentorji

Lapsusaink

Életünk során újra és újra elesünk és felkelünk, hibákat követünk el és kijavítjuk azokat. Ezek a mi lapsusaink – életünk hibái. És pont a hibáink miatt „zajlik” az életünk, hiszen akkor szép, ha zajlik. Hibáink miatt gyakran zavarodás keletkezik vagy mi is egy kicsit „becsavarodunk”. Az idei tanév már önmagában egy kicsit „zavarodott”. Nem a botlásaink miatt, hanem azért, mert itt a tanév eleje, mert válság van, mert holnap dolgozatot írnunk, mert feleltetnek, mert itt az év vége, mert érettségi van... A zavarodásnak minden van valamilyen oka. De ezek a zavarodások néha azért keletkeznek, mert dolgozunk, élünk, alkotunk, hibázunk. Mind a diákok, mind a tanárok. Azt, hogy ismét egy „zavarodott” év vége közeledik, mi sem bizonyítja jobban, mint a Lapsus jelen száma. Ismételten gazdag, tele diákjaink számtalan alkotásával, beszámolóival, rajzaival ... Röviden tehát ismét egy gazdag és eseménydús év áll mögöttünk. Idén is „zajlott az élet” a javából. Biztosak vagyunk abban, hogy az előttünk álló években is így lesz. Teli „zavarodásokkal” és baklövéseinkkel. Kicsi, nagy, nevetséges vagy szomorú hibáinkkal. De ezek a hibák erőt és lendületet adnak, hogy még jobbak, még sikeresebbek legyünk a jövőben.

„Ami nem öl meg, az megerősít!”
Ehhez mi is tartjuk magunkat.

A mentorok

Lapsus

Letnik VII. – VII. évfolyam

številka 7 – 7. szám

Glasilo dijakov Dvojezične srednje šole Lendava

A lendvai Kétnyelvű Középiskola diáklapja

Mentorji/Mentorok:

Lijana Hanc Krapec
Nataša Prendl
Andreja Klujber Ozmec
Borut Šantak

Naklada: 300 izvodov

Példányszám: 300

Tisk/Nyomtatta:
DigiFot d.o.o.

Fotografija
naslovnice/Címlapfotó:
Uroš Gelt

Oblikovanje
naslovnice/Borítóterv:
Matej Nemeč

Fotografije, risbe in slike so prispevki dijakov in avtorjev besedil.

A fényképek, rajzok és egyéb képek a diákok és a szerzők tulajdoná.

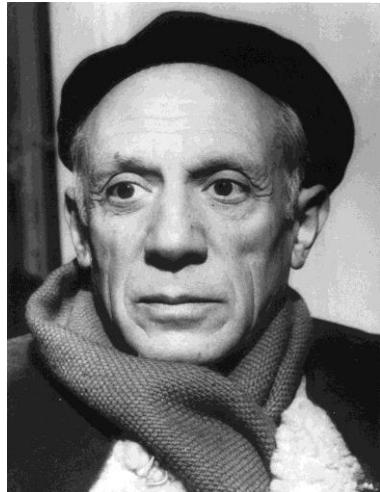
Logotip, fotografije, besedila, risbe in celoten koncept so intelektualna last DSŠ Lendava.

Dijaška ustvarjalnica

Dijaki prvih in četrthih letnikov so s pomočjo predlog ustvarili svojo interpretacijo portretnih podob znanih osebnosti v zgodovini likovne umetnosti. Na razpolago so imeli fotografije svetovno znanih španskih slikarjev 20. stoletja. Izbrani izdelki so nastali ob opazovanju fotografije Pabla Picassa.

Fotografija Pabla Picassa:

Izdelki dijakov:

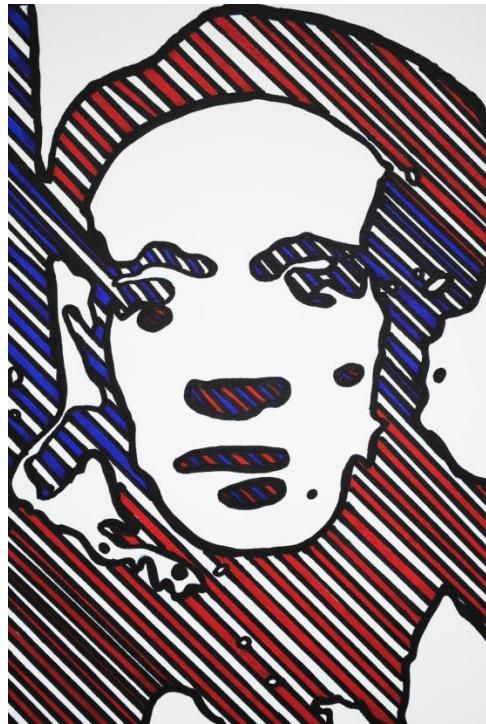
Emili Varga, 4. a

Antonija Čeke, 1.c.

Benjamin Herman, 1.d.

Matej Halas, 1.d.

Druga skupina pa se je ukvarjala s portretno podobo faraonskih vladarjev, in sicer: Kraljice Nefertiti in faraona Tutankamona:

Predloge:

Izdelki dijakov:

Lara Perša, 1. b.

Sara Kasabji, 1.a.

Grega Ferenc, 1.b.

Martina Lebar, 1.a.

Marcel Virant, 1.a.

Zabaven in glasen 2. a ter skromen, lep in pameten 2. b v projektu Slovenski učni krogi (SUK) in Global Teenager Project (GTP)

Dijaki 2. a- in 2. b-razreda Dvojezične srednje šole Lendava smo bili vključeni, tako kot lanski tretji letniki, v Slovenske učne kroge. Mentorice, ki so nam dajale navodila in nam pomagale, so bile mag.

Gabriela Zver, Ildikó Kovač in Mária Gáal.

Temelje tega projekta sta vzpostavila Bob Hofman iz Nizozemske in Eliane Metni iz Libanona, v Sloveniji pa je osnove projekta z malo drugačnim imenom, torej Slovenski učni krogi, izrisala Darja Žnidaršič.

Kaj moramo vedeti o projektu? Gre za učenje na daljavo, kjer dijaki preko spleteta komunicirajo v različnih jezikih z drugimi šolami po svetu in drug drugemu širijo znanje o določeni temi. Nekatere šole sodelujejo z drugimi šolami po svetu (GTP), vendar večina

šol za jezik komunikacije uporablja slovenščino in ostaja v Slovenskih učnih krogih (SUK). Tako je letos naša šola sodelovala s štirimi drugimi šolami.

Naše delo je potekalo v več fazah, z določenim številom tednov. Najprej so nas mentorice razdelile v skupine (po tri), sodelovalo pa nas je 15 dijakov iz obeh gimnazijskih razredov 2. letnika. Naša prva naloga je bila, da smo morali na kratko in učinkovito predstaviti šolo in svoj kraj. Pripravili smo skupno sliko, ki je nekako predstavljala naše lastnosti in posneli video. Naslednji korak je bil ta, da smo po skupinah oblikovali vprašanja. Pri tem smo morali upoštevati, da dijaki, ki bodo na postavljeno vprašanje odgovarjali, naj ne bi mogli najti odgovora na spletu, ampak v knjigah, pri ljudeh iz svojega okolja in skozi lastne raziskave. Dijaki smo se torej morali potruditi in opraviti raziskave za vse sodelujoče šole (ankete, vodenja statistike, intervjuji).

Kako se je rodilo vprašanje naše šole? Vsaka trojica je izoblikovala vprašanje, nato pa smo ga oddali mentoricam in glasovali za eno. Naše končno vprašanje se je glasilo: *Zakaj se ljudje v stiski raje odločajo za alkohol, droge, samomor kot za iskanje pomoči pri strokovnjakih?* Dijakom drugih šol smo dali nalogu, naj izvedejo anketo med svojo generacijo in odraslimi. Podatke naj pridobijo tako, da stopijo do strokovnjakov v zdravstvenem domu, pri socialni službi in v domu starejših občanov.

Podatke niso smeli iskati s pomočjo interneta, temveč na terenu in s pomočjo strokovne literature. Ko so vse šole objavile svoja vprašanja, smo se lotili dela.

Moja skupina je dobila prav naše vprašanje. Torej: zakaj se ljudje v stiski raje odločajo za alkohol, droge, samomor kot za iskanje pomoči pri strokovnjakih? Menim, da je naša skupina dobila najboljše vprašanje, saj smo lahko res na različnih področjih raziskovali in izvedeli veliko novega, kar nam bo lahko v življenju tudi v pomoč.

Najprej smo se znotraj skupine pogovorili, kako se bomo dela lotili in kdo bo za kaj poskrbel. Delo smo si razdelili tako, da je potekalo hitreje. Volja je bila močna, saj nas je tema zelo zanimala. Za začetek smo pripravili anketo, ki smo jo razmnožili in dali izpolniti različnim oddelkom naše šole, hkrati pa tudi učiteljem, da smo dobili primerjavo med generacijami. Opravljeno anketiranje nam je dalo podatke in naredili smo graf, ki je pokazal prvo sliko stanja. Sledilo je delo na terenu. Jaz sem obiskala socialno službo. Pogovorila sem se s socialno delavko, ki je bila zelo odkrita in mi je odgovorila na vsa vprašanja. Veliko stvari sem izvedela o ljudeh, ki so v stiski in ne vedo, kam naj se obrnejo po pomoč. Socialne delavke in delavci jim pomagajo na različne načine. Med tem, ko sem jaz iskala informacije med strokovnjaki tega področja, sta sošolca obiskala zdravstveni dom in dom starejših občanov. Pridobili smo veliko zanimivih podatkov, ki jih prej nismo poznali. Za pomoč pri delu smo dobili tudi Blackberryjev Playbook.

Zakaj se imenuje **delovne okolje**, ki smo ga sodelujoče šole uporabljale za predstavitev šole, kraja, za odgovore, raziskovalne naloge, za komunikacijo, **Wiki?** Zakaj se imenuje tako tudi Wikipedija? Na Havajih vozi na letališče avtobus, ki se imenuje Wikibus in ki ga ljudje vedno prikličejo z besedami: »Wiki, wiki!« Wiki pomeni v havajščini *hitro*. Kje iščemo ponavadi informacije, ko se nam mudi? Prav v Wikipediji. Tudi mi smo lahko hitro prišli do večje količine znanja, saj smo s šolami izvedli v kratkem času veliko koristnih raziskav, prav tako smo širili spoznanja na relativno hiter način.

Bila sem zelo navdušena nad nalogom, še posebej zato, ker me je, po pravici povedano, tema zelo zanimala. Preberete jo lahko na spletni strani naše šole (glejte podstran Dejavnosti, nato Projekti). Veliko ljudi v naši okolini živi v stiski. Bila sem pa tudi prijetno presenečena, saj nam to raziskovanje ni vzelo toliko časa, kot sem mislila, da bo. Seveda so k učinkovitemu in hitremu raziskovanju pripomogli ljudje, ki so nam z veseljem odgovarjali na anketna vprašanja in so nas z zanimanjem sprejeli. Imeli smo tudi t. i. Wiki

skupino na socialnem omrežju Facebook, kjer smo bili v stiku z drugimi šolami in mentoricami. Vsaka šola je drugi šoli objavila odgovore v delovnem okolju Wiki (spletna stran GTP/SUK). Zadnja faza projekta je bila napisati nalogu iz odgovorov drugih šol in z lastnimi dopolnitvami na vprašanje, ki ga je postavila naša šola. Isto so počele druge šole, a za svoje vprašanje. Pri tem nisem imela toliko dela, ker se je naša trojica tako ali tako ukvarjala s temo naše šole, drugi dijaki pa so imeli različne naloge, ki so jim jih naložile sodelujoče šole. Jaz sem torej združila podatke, ki sem jih pridobila na terenu, sošolka pa je povzela ugotovitve drugih šol o naši temi in jih povezala. Moram reči, da nam je zelo dobro uspelo. Nalogu smo potem objavili v delovnem okolju Wiki. In tako se je naš SUK-projekt končal.

Na koncu smo še izpolnili kratek anketni list, kjer smo zapisali svoja doživetja in mnenje o projektu. Kakšna so bila mnenja dijakov na koncu projekta? Povem lahko samo, da sem bila na začetku zelo radovedna, saj je bilo to zame in tudi za druge nekaj novega, nekaj, s čimer se še nismo srečali. Najprej seveda nismo bili tako navdušeni, ker nismo prav veliko vedeli o tem projektu. Čas, ki smo ga imeli za določeno nalogu, je vedno hitro minil. Moram pa dodati, da smo imeli veliko obveznosti pri različnih predmetih, saj je bil projekt v času, ko smo imeli v šoli največ stresa. Kljub temu se je videlo, da smo bili zavzeti. Tudi druge šole so ponudile aktualne teme, ki so pripomogle k temu, da smo bili motivirani.

Naše delo sta Darja Žnidaršič in Bob Hofman nagradila celo s tabličnim računalnikom, ki smo ga prejeli v trajno rabo. Dobili smo pa še eno nagrado, in sicer od profesoric, saj so nam na podlagi dela v skupini dodelile točke, ki smo jih lahko uporabili pri pisnem preverjanju za oceno pri geografiji in biologiji.

Upam, da bom lahko še kdaj sodelovala v takem projektu, saj smo pri tem pridobili tako nove izkušnje kot tudi veliko novega znanja.

Ines Ftičar, 2. a

2013-as jutalomkirándulás

Idén a jutalomkirándulás keretében Északnyugat-Magyarország nevezetességeit és Sopront tekintettük meg. Utunkat május utolsó keddjén kora reggel kezdtük meg, amikor is az autóbuszok elindultak Lendváról Ják felé. Ott megtekintettük a jövőre megalapításának 800. évfordulóját ünneplő bencés apátságot. A helyi plébánostól sok új és érdekes információt tudtunk meg a templomról, többek közt azt is, hogy a templom román stílusban épült.

A jáki templom és a kápolna a templom udvarán.

Innen Sárvárra vezetett utunk, ahol megnéztük a Nádasdy-várat, amelyben a huszárok és a Sárvár története c. kiállítás látható.

Pisztolygyűjtemény a sárvári kastélyban.

Ezt követően Nagycenken a Széchenyi család mauzóleuma következett, ahol . elénekeltük a himnuszt, így tisztelegve a legnagyobb magyar előtt. Nagycenken meglátogattuk még a Széchényi-kastélyt is, ahol betekintést nyerhettünk e jeles család életébe. A program szerint nyári bobozás következett volna, de erre csak másnap került sor, hiszen a rossz idő keresztülhúzta számításainkat. Mivel a program megváltozott, ezért idő előtt értünk a csokimanufakturába, ahol édes meglepések és csokikóstolás várt ránk.

A különleges csokikreációk kóstolása után a soproni diákokthonba mentünk, ahol az éjszakát töltöttük. Másnap reggel Sopron megtekintése következett , majd utána a várva várt bobozásra is sor került. Nagy élményben volt részünk a kicsi bobban ülve , amely nagy sebességgel száguldott a 800m hosszú pályán. Délután Fertődön megtekintettük a magyar Versailles-nak is nevezett Eszterházy-kastélyt. Az impozáns szobák megtekintése után hazafelé indultunk. A késő delutáni órákban megérkeztünk oda, ahonnan elindultunk, és magunk mögött tudhattunk egy szép kirándulást, amelynek csupán egyetlen hiányossága volt: nem tekintettük meg Sopron legnevezetesebb épületét – a sörgyárat!

Bogdan A. & Horvat D.

15. DRŽAVNO TEKMOVANJE IZ ZNANJA RAČUNOVODSTVA

5. aprila letos se je že drugič na naši šoli odvijalo 15. državno tekmovanje iz znanja računovodstva. Glavna pokroviteljica vsakoletnega tekmovanja je bila Zveza računovodij, finančnikov in revizorjev Slovenije.

Glavni namen državnega tekmovanja je poglabljanje znanja pri določenih strokovnih modulih ter druženje in izmenjava izkušenj dijakov in njihovih mentorjev. Obenem pa smo želeli predstaviti našo šolo, naše malo mesto ter navade in običaje tukaj živečih ljudi.

Tekmovali so lahko tekmovalci, ki so redno vpisani v izobraževalni program Ekonomski tehnik oz. katero koli strokovno šolo, ki ima v svojem programu strokovni modul Ekonomika poslovanja in strokovni modul Materialno knjigovodstvo. Dijaki poslušajo omenjeno snov na različnih šolah v različnih letnikih, zato ni pomembno, kateri letnik obiskujejo. Tekmovanje srednješolcev iz znanja računovodstva je potekalo na dveh nivojih. Na osnovnem nivoju so tekmovali dijaki, ki so v tem šolskem letu prvič imeli strokovni modul Ekonomika poslovanja, vsebinski sklop Temeljne računovodske informacije. Na višjem nivoju pa so se v znanju merili dijaki 3. oz. 4. letnikov iz

strokovnega modula Materialno knjigovodstvo. Šolska tekmovanja je izvedlo 16 ekonomskih srednjih šol. Na osnovnem nivoju se je šolskega tekmovanja udeležilo 152 dijakov, na višjem nivoju pa je spretnost knjiženja dokazovalo 125 dijakov iz cele Slovenije.

Na 15. državnem tekmovanju iz znanja računovodstva je sodelovalo 55 srednješolcev iz 16 srednje ekonomskih šol: 24 na višjem nivoju in 31 na osnovnem nivoju. Za posamične uvrstitve je bilo, v skladu s Pravilnikom o tekmovanju iz znanja računovodstva, podeljenih 5 zlatih in 7 srebrnih priznanj na višjem nivoju ter 6 zlatih in 10 srebrnih priznanj na osnovnem nivoju.

Ekipno so bili doseženi naslednji rezultati:

1. mesto – Šolski center Postojna
2. mesto – Ekonomski šola Murska Sobota Srednja šola in gimnazija
3. mesto – Srednja šola Josipa Jurčiča Ivančna Gorica

Pred samim tekmovanjem je prof. slovenščine Andreja Klujber Ozmeč za vse tekmovalce, mentorje in povabljeni goste (med njimi so bili tudi podžupan Občine Lendava, predsednik Zveze računovodij, finančnikov in revizorjev Slovenije, predsednik Društva računovodskih in finančnih delavcev Lendava, predsednik Skupnosti ekonomskih, trgovskih in upravnih šol Slovenije ter predstavniki sponzorjev) skupaj z dijaki naše šole pripravila bogat kulturni program. Ta je obsegal plesno točko, skeč: Lepo je biti računovodja, instrumentalno skladbo in seveda tudi nagovor ravnateljice, podžupana in predsednika Zveze kot predstavnika pokroviteljice, ki najboljšim trem na vsakem nivoju podeljuje tudi denarne nagrade, ter predsednika Skupnosti ekonomskih, trgovskih in upravnih šol Slovenije.

Iz naše šole smo se na državnem tekmovanju pomerili naslednji dijaki: Lea Žižek in Mojca Gabor iz 2. c razreda na osnovnem nivoju ter Maruša Kocet in Filip Mertük iz 3. c razreda na višjem nivoju. Dijaki smo se dobro odrezali, saj smo ekipno dosegli 6. mesto in osvojili 2 srebrni priznanji.

Na samo tekmovanje smo se pripravljali doma in v šoli tako, da smo reševali naloge, ki so jih poslale sodelujoče šole. Pred tekmovanjem sem imela malo treme, vendar sem strah premagala, ko smo začeli s pisanjem tekmovalne naloge, ki se mi ni zdela težka, vendar moraš biti pri računanju in knjiženju zelo pozoren in natančen. Vsi tekmovalci smo dobili dirlne vrečke, v katerih so bili izdelki sponzorjev, najbolj pa sem se razveselila ravnila z računalom. Tudi za RTV Slovenija in oddajo Mostovi-Hidak sem dala intervju o poteku tekmovalnega dne. Ta dan mi bo ostal v lepem spominu, kakor tudi vsa tekmovanja za Cankarjevo priznanje, katerih sem se udeležila v tem šolskem letu.

Lea Žižek, 2. c

(M)ein idealer Wohnort

Wenn ich die Möglichkeit hätte, mir einen idealen Wohnort auszusuchen, würde ich mich für ein kleines Dorf nah an einem Gebirge entscheiden, zum Beispiel Völgyifalu.

Diese Ortschaft sollte im Einklang mit der Natur harmonieren: voll von Bäumen und Tieren. Nicht weit weg sollten Wälder sein, wo man ausgedehnte Spaziergänge und lange Wanderungen machen kann. Genau am Rande des Waldes sollte mein Haus stehen, gebaut aus natürlichen Materialien (Holz, Stroh). Eine idyllische Ergänzung wäre ein kleiner Bach, der hoch in den Bergen entspringt und nicht verseucht ist, so dass man im Sommer darin waschen und baden kann.

Das Haus mit dem Grundstück muss groß sein, damit man genug Nahrungsmittel anbauen sowie das Vieh wie Rind und Schwein halten kann. Das Wichtigste wäre allerdings, vorwiegend „von der Natur“ zu leben. Milch, Käse, Fleisch, Brot, alles selbst gemacht. Das bedeutet natürlich eine Menge Arbeit, jedoch wäre für mich ein Traum, unabhängig von der globalisierten Welt zu leben. Darum würde ich auch selbst Strom produzieren, sich um Holzbestand fürs Heizen kümmern, ein Hydroauto fahren.

Auch die Wohnungseinrichtung und Kleidung wären selbstgemacht. Um all das realisieren zu können, bräuchte man ein größeres Tiergehege, ausreichend nachwachsende Rohstoffe und andere Baumaterialien. Ist alles Nötige vorhanden, muss der Mensch erst lernen, damit umzugehen. Erfahrung, Wissen, Geduld und Geschicklichkeit sind gute Voraussetzungen, das optimale Ziel zu erreichen. Beispiel: ein Hydroauto zu „basteln“ ist viel leichter gesagt als getan. Auch mit Tieren umzugehen ist kein Kinderspiel. Sogar Holz fällen und es richtig verarbeiten erfordert Präzision und Wissen.

Natürlich möchte ich nicht ganz abgegrenzt von der Zivilisation leben. Frau und Kinder sollten schon in einer urbanen Gegend einen Teil des Tages verbringen. Nur mein verrückter Traum ist es, der modernen Zivilisation den Rücken zu kehren. Nur ein Traum?

Marcell Gyurkač, 3. a

Sara Hozjan, 3. a

Eine Party, die ich nicht so schnell vergessen werde

Es ist jetzt eine Woche her, seitdem ich nach Berlin gezogen bin. Gerade erst habe ich eine Wohnung gefunden, die leer ist und einen Job, der mir soweit gefällt.

Gestern hat mich dieser nette Typ an der Uni zu einer Party eingeladen. Da ich in dieser Stadt niemanden kenne, dachte ich, es wäre eine gute Möglichkeit, neue Leute kennen zu lernen.

Die Party fand auf dem Dach einer Wohnung statt. Die Fläche war unendlich groß und alles war sehr schön für eine Party vorbereitet. Es war die Abiturfeier der Schwester meines „neuen“ Freundes. Ich kannte sie nicht, deshalb wollte ich anfangs auch nicht hingehen, doch ihr Bruder überzeugte mich, dass die Party ein Knaller wird. Die meisten Gäste waren ihre Mitschüler und Freunde. Besondere Geschenke gab es nicht, vorwiegend nur Alkohol und spaßige Sachen.

Die Party fing sehr gut an. Der DJ spielte gute Musik, die Stimmung war toll, das Essen sehr lecker und die Gesellschaft auch Hammer. Wir feierten und feierten bis in die Morgenstunden. Zwischendurch tauchten ihre Eltern auf, um nachzusehen, ob alles in Ordnung ist oder noch was fehlt, später auch die Polizei, wir sollten, bitte, die Musik leiser drehen. Alle diese „Störungen“ haben die Stimmung nicht vermasselt. Im Gegenteil, nachdem die Musik leiser geworden war, fingen mein Freund und ich, uns „richtig“ kennen zu lernen.

Wär das die beste Party meines Lebens? Ich schätze, ich kann diese Frage mit einem hundertprozentigen JA beantworten und bin mir sicher, ich werde sie nie vergessen und hier habe ich meine neuen besten Freunde gefunden.

Rebekka Barbara, 1. a

Haikuji v nemščini, nagrajeni na državnem tekmovanju

Im Fenster liegen
drei Blätter: rot, grün und gelb.
Klar, der Herbst ist da

Álmos Kovač, 1. a

Alle sind traurig
Jeder kümert sich um sich
Niemand hilft mir mehr.

Timoteja Mejaš, 1. b

Die Sterne flüstern
eine schöne Geschichte
und ich höre zu

Martina Lebar, 1. a

Draußen fällt der Schnee
Die Natur zauberhaft weiß
Ich wunschlos glücklich

Tatjana Somi, 2. b

"Mi a vers? A vers az, amit mondani kell."

(Kányádi Sándor)

A költői művek vagy költői szövegek általános elnevezése a költemény, a rövidebb költői művek megkülönböztető neve a vers. Formája szerint valamennyi költői művet verses vagy versben írt alkotásnak nevezik, szemben a prózai vagy prózában írt művekkel.

A költemények fő jellemzői a képiség, a hasonlatok, metaforák és számos más költői eszköz használata; (részben ezzel összefüggésben) a megfontolt szóválasztás; a zenei ritmushoz közel álló lüktetés, mely vagy a hangsúlyok bizonyos mintázatba rendezésével (ütémhangsúlyos verselés), vagy a hosszú és rövid szótagok váltakoztatásával (időmértekes verselés) áll elő (utóbbira csak azon nyelvek alkalmasak, melyekben vannak hosszú magánhangzók, mint például a görög és a magyar – más nyelvekben a hangsúlyos verseléssel imitálják); illetve a rím. Általános nézet, hogy a költészettel kiemelkedő szerepük van a (beszélt vagy írott) szöveg formai tulajdonságainak. A beszéden alapulnak a szöveg metrikai viszonyai; a vers nyomtatott formában való megjelenése pedig nemcsak a vizualitás területén játszhat szerepet, de az értelmezést is befolyásolhatja.

Egy nyelv jellemzői befolyásolják, hogy a költők milyen formai megoldásokat részesítenek előnyben. Az irodalmi hagyomány és a művészeti korstílus többé-kevésbé szintén hatással van egy-egy alkotó munkájára.

A versmondás tehát egy adott vers előadása, mondhatjuk, akár bármilyen formában. Gyakran előfordul, hogy összekeverjük a versmondást a szavalással, ami teljesen érthető, hiszen a két "műfaj" közel áll egymáshoz, de ugyanakkor nagyon el is tér. A szavalás szépprózai vagy verses műnek ékes előadása úgy, hogy a tartalom ne csak világosan, hanem egyszersmind úgyszólvan megtestesülve, kerek alakban és eleven színekben álljon a hallgató előtt, szívére és kedélyére mélyen hasson, és mintegy valódi esemény folyjon le lelkí szemei előtt. A sz. vagy önálló, lirikus és epikus, vagy pedig drámai. A lirikus sz. fő mestersége a hangulat előidézése, itt a lélek szaval, itt örömet, bút, reményt, elcsürgedést, bátoráságot, kétségebesést kell kifejzni, és a hallgató lelkét csupa érzésekben ringatni.

A versmondás a szűkebb értelemben vett előadóművészet; a vers előszóval történő interpretálása, mely a mai felfogásban mellőzi a színész eszközökét, csak a hangra, beszédre korlátozódik. Színhelye rendszerint a pódium.

Muravidéken nagyobbrészt versmondók találhatók, így iskolánkban is van egy "versmondó csapat", amely számos versmondó versenyen szerepel. Ilyen pl. a muravidéki szavalóverseny vagy az ún. Falusi Krónika nevű verseny, amelyet évente egyszer rendeznek meg Keszthelyen, a Festetics-kastélyban. Diákjaink e versenyeken számos jó eredményt értek el. De nemcsak itthon bizonyítják versmondó tehetségüket, hanem egész Kárpát-medencében is, pl. az Ipolyságban (Szlovákiában), Bácsfeketehegyen (Szerbiában), Szatmárnémetiben (Romániában) és Budapesten. Idén iskolánk diákja részt vett a József Attila X. Országos vers-, énekelt vers és prózamondó verseny döntőjén Tatabányán, ahol a jó szereplés mellett sok tapasztalattal gazdagodott. A lendvai versmondók tehát igen sikeresek, így nagyon büszkék lehetünk rájuk.

Forrás: Zseb-verstan (Mándy Gábor összeállítása Lakócai Gábor Verstan középiskolásoknak és felvételizőknek c. tankönyve alapján), Pallas Nagylexikon

Ferenc Grega, 1. b

Tavasszal galambok szállnak az égen,
derűs szellők szerelmet kergetnek.

Három ember van egy évben,
Néhányan azt hiszik, több.
Az egyik a diákok örök haragosa,
a másik a halottak emlékét hordja.
A harmadik és utolsó is egyben,
szeretetet ültet sokak lelkébe.

Süč Katarina, 3. b

Program nadarjenih na DSŠ Lendava

V šolskem letu 2012/13 smo se nekateri vključili v program nadarjenih dijakov, ki nam je ponujal veliko izbiro različnih dejavnosti.

Obiskali smo Fakulteto za naravoslovje in matematiko v Mariboru. V mesecu januarju so imeli teden odprtih vrat, kjer smo poslušali predavanja doc. dr. Andreja Šorgota in red. prof. dr. Matjaža Perca. Docent dr. Andrej Šorgo nam je v svojem predavanju pojasnil pomembnost gensko spremenjenih organizmov. Ti so namreč že dolgo med nami, le da se jih ljudje veliko krat ne zavedamo. Poudaril je

tudi, da nam ti organizmi lajšajo življenje in da brez njih ne bi bilo enako. Redni profesor dr. Matjaž Perc je govoril o veliki količini informacij na medmrežju. S pomočjo razpredelnic in grafov je ponazoril, kako se je ta pojav glede na zgodovino spremenil in da je vsak naš korak, vsak premik zabeležen in razložen. Napovedal je, da največji val informacij šele prihaja.

Po predavanjih smo si ogledali izvedbo različnih eksperimentov in obiskali zoološki oddelek, ki nas je zaradi pestre izbire eksotičnih bitij še posebej pritegnil.

S transformatorjem Nikole Tesla smo prižgali luč brez uporabe kabla. Zanimiv pa je bil tudi računalniški program, ki je po položaju oči, nosu in ust prepoznal, kateri znani osebnosti smo podobni.

Izlet, ki smo ga izvedli meseca marca, je bil razdeljen na dva dela. Dijaki, vpisani v program nadarjenih v sklopu družboslovnih predmetov, so si ogledali razstavo Razrezano, vrinjeno, izrezano

umetnika Wiliama S. Burroughsa in Kartografijo medprostora Miroslava Cukovice. V inštitutu so nam predstavili uporabnost keramike kot nadomestilo za kovinska kolesa in druge reči. Ogledali smo si še eksperiment z laserji in načine premikanja v prihodnosti.

Druga skupina dijakov, nadarjenih na področju naravoslovnih predmetov, pa smo obiskali Inštitut Jožefa Štefana in jedrski reaktor Triga Mark II.. Skupni del izleta je predstavljala razstava Genij – da Vinci na Gospodarskem razstavišču v Ljubljani. Z več kot 200 fascinantnimi, interaktivnimi in poučnimi razstavnimi eksponati, med katerimi je 75 mehaničnih izumov v naravni velikosti, je razstava ponujala edinstven vpogled v um najbolj markantnega renesančnega človeka.

Poleg izletov smo sodelovali tudi na tehničnih in informativnih dnevih in na dnevnu odprtih vrat. Na fizikalni in kemijski ravni smo predstavljali različne poskuse (npr. elektroliza vode in pok novonastalega vodika). Pripravili smo različne skeče in jezikovne vaje, kjer so se osnovnošolci na informativnih dnevih lahko aktivno vključevali v različne dejavnosti. Sodelovali smo na različnih tekmovanjih, kjer smo dokazovali svoje znanje in moč logičnega sklepanja.

Program nadarjenih je bil izredno bogat in meni osebno zelo všeč.

Peter Bernad 2. b

Fütyülök a világra

Fütyülök a világra,
mert ahhoz van kedvem.

Fütyülök a világra,
és boldoggá teszem az embert.

Fütyülök a világra,
ide-oda járok,
a nőknek fütyülök,
és csak fütyülök a világra.

Az emberek fütyülnek utánam.
Hogy járhatok így a világban?

Az emberek boldogok,
mert fütyülnek az egész világra.

A nők is fütyülnek a világra,
mert szabadok,
nincs semmi bajuk és bántódásuk,
s csak fütyülnek, fütyülnek az egész kerek
világra.

Horvat David, 1. g

Minden kezdet nehéz

Az általános iskola első napjától nagyon féltetem, attól, hogy mi fog velem történni, mit fogunk csinálni, a tanároktól. Később már megszoktam az első osztályt. A középiskolától is hasonlóképpen nagyon féltetem, hiszen új osztálytársakat és új tanárokat kaptam.

Elmúlt egy hónap, megismertem az osztálytársaimat. Néhányan rosszak, de ki nem tud rossz lenni. Sokszor felidegesítik a tanárokat. Vannak az osztályban olyanok is, akik nagyon szeretnek piszkálódni, ezért gyakran mérges rájuk az osztályfőnökönök. Lassan kezdem megszokni az osztályt. Szerintem év végére jó osztály leszünk, és mindenki jól fog viselkedni.

Az első nap az általános iskolában és a középiskolában abban különbözik, hogy most már idősebbek vagyunk és tudjuk, hogy miért vagyunk itt. Abban hasonlít, hogy itt is új osztálytársakat és tanárokat kaptunk. Egy kicsit féltetem attól, hogy a tanárok nagyon szigorúak lesznek. Észrevettem, hogy nem is olyan szigorúak, csak akkor, ha muszáj.

Azért választottam ezt az iskolát, mert közel van az otthonomhoz. A szakmát azért választottam, mert szeretek emberek közt lenni, beszélgetni, segíteni. Én eladó szeretnék lenni. Remélem, hogy jó eladó leszek. Senki sem hatott a döntésemre, magam dötöttem el, hogy milyen szakmát szeretnék kitanulni.

Jó tanuló szeretnék lenni. Törekedni fogok a jó jegyekért. Az a célom, hogy elvégezzem az előttem álló három évet. Utána szeretnék továbbtanulni, mert úgy jobb lehetőségem lesz munkát kapni.

Azt mondják, hogy minden befejezés valaminek a kezdete, és minden kezdet nehéz. Azért nehéz a kezdet, mert minden újból kell elkezdenünk, és a múltat el kell felejtenünk. minden kezdetben van valami jó is. A kezdet nehéz, de a vége mindig jó.

Vida Eva, 1. e

Időutazás 1

Szívesen visszautaznék a múlt századokba, mert nagyon tetszenek a régi dolgok és a ruhák, a nők szoknyája és frizurája. A kicsi házak is tetszenek, mert belül minden fából van.

Akkor nagyon jó lehetett, mert az iskolában, aki rossz volt, meg volt büntetve, kukoricán kellett térdelnie, és a padban egyenesen kellett ülnie. Nem volt autó, nem szennyezték a környezetet. Volt ló és szekér, amivel a sáros úton közlekedtek. Az állatokkal is foglalkoztak. Nem volt pénz, sokan szegények voltak, az emberek egymásnak segítettek. Ebéd előtt az asztalnál imádkoztak, majd utána kezdtek el ebédelni. Szeretném, ha így lenne most is, mert sokan nem tudják, hogyan kell viselkedni, és nem tudják, hogy mi is az az élet.

Régiséget manapság már ritkán találni, és régi házakat sem olyan sokat. Régen nem volt a gyerekeknek számítógépük és telefonjuk, társasjátékot játszottak, az öregek pedig kukoricát fosztottak és közben beszélgették. Nagyon sokat dolgoztak a mezőn, a gyerekek segítettek a szüleiknek és a nagyszüleiknek. Otthon lavórban mosakodtak és fürödtek. A vécéjük fából készült, és kint volt a szabadban. Nem volt áram és villanykörte, gyértyával vagy petróleummal világítottak. A ház "boronyákból" készült, és sárral volt kívül bekenve.

Szeretnék visszamenni az időben, mert én hasonlót már tapasztaltam, azt, hogy nem volt áram, fürdőszoba és víz, a vizet kútból merítettük.

A mostani fiatalok nagyon rosszak, lopnak, verekednek, csúnyán viselkednek. Szeretek "visszanézni" a múltba, ha ők is így tennének, sokat megtanulhatnának, s talán nem káromkodnának és nem csúfolódnának.

Lőrinc Mihaela, 1. e

Időutazás 2

Egy nagy erdőben gombásztam. Találtam egy házat. Bementem, mert érdekelt, mi lehet benne. Mikor kinyitottam az ajtót, nagyon elcsodálkoztam. Számítógépek voltak bent, és egy ajtó, amit nem lehetett kinyitni. A számítógépek be voltak kapcsolva. Leültem egy gép elé. Elolvastam, mit ír a képernyőn. A szöveg címe „Időutazás” volt, s arról szólt, hogy ebben a házban el van rejtve egy kód, amivel ki lehet nyílni a időutazó-gépet, és elutazhatunk vele az akárhányadik századba, valamint bárhol a világon. Kerestem a kódot, de nem találtam meg. Kint már sötét volt. Úgy döntöttem, hogy ott, az erdőben töltöm az éjszakát.

Reggel arra ébredtem, hogy nyílik az ajtó. Bejött egy ember, megkérdezte tőlem, hogy kisegíték-e neki jutni az erdőből, mert eltévedt. Mondtam neki, hogy én is eltévedtem. Megmutattam neki a gépet, most már ketten kerestük a kódot. A kódot a háztetőn találtam meg, bele volt vésve a tetőcserépbe. Beírtuk a gépbe a kódot, s kinyílt az az ajtó, amit ezelőtt nem lehetett kinyitni. Bementünk a helyiségre, olyan volt, mint egy lift, bent volt egy képernyő, amire minden ország neve fel volt írva, meg a századok is.

Megnyomtam a 15. századot meg az Amerikát. Bezárult az ajtó, mi meg repültünk, egyszer csak mégállt, kinyílt az ajtó, kimentünk, és Amerikában találtuk magunkat. Ott voltunk egy hétag, majd elkezdődött a háború. Gyorsan odafutottunk a lifthez, és utaztunk tovább, mégpedig a 16. századba, Afrikába. mindenki jószívű volt, kedvesek voltak hozzánk az emberek, meghívtak minket a házukba, így közelebbről megismerkedtünk és összebarátkoztunk egy családdal. Beszélünk nekik az időgépről. Megkérdezték, eljöhetsz-e velünk a 21. századba, és élhetnék-e velünk. Hazahoztam őket, és addig éltek nálunk, míg meg nem haltak.

Horvat Mirjan, 1. f

PARAÍSO EN LA TIERRA

Era septiembre de 2012, el nuevo año escolar ya ha empezado, pero todos aun pensabamos sobre el verano que acaba de decirnos adiós. Era un día muy soleado y caluroso, pero sin embargo todos estábamos en la escuela estudiando. Todavía me recuerdo muy bien que entre el recreo me llamó el amigo de mi hermana. Antes de coger el teléfono pensaba que es una llamada normal, porque con Sandi, el amigo de mi hermana, se lleva muy bien toda mi familia, y muchas veces nos llama solo para preguntar como estamos y que estamos haciendo. Pero esta vez la cosa estaba mucho más seria. Sandi me preguntó: »¿Qué dices si nos vamos a España?« Y yo como era segura que eso fue una broma, le contesté: »Por supuesto, enseguida cuando termino con el examen final de bachillerato, porque si no lo sabes, lo tengo en este año.« No obstante Sandi dijo que está hablando en serio. La cosa era que Sandi como un fotógrafo muy bueno recibió una oferta para ir a Menorca, la isla en España, y hacer fotos sobre los hoteles y la isla para el catálogo de una agencia de viajes. Y como mi hermana no pudo ir porque tenía muchos exámenes - estudiaba en dos facultades, la otra idea por la acompañante fui yo. Tengo que confesar que tenía dudas, porque el viaje era reservado para la semana que venía y no tenía mucho tiempo para pensar. Pero al final tomé la decisión que voy a aprovechar la oportunidad y viajar a mi país favorito - España. Y así la semana siguiente yo y mi amigo Sandi estuvimos sentados en avión hacia Menorca.

No era la primera vez que fui a España, pero no puedo explicar que sensación tan buena es, cuando llegas al aeropuerto y ves inscripciones en español como »entrada«, »salida«, »servicios« etc. Pero lo que me pasó cuando estuve esperando a Sandi que fue a alquilar el coche, era aun más sorprendente. Se me acercó un empleado de aeropuerto y me preguntó algo en inglés. Creo que me preguntó porque estoy en Menorca. Le intenté a contestar, pero por una causa desconocida, no me recordé nada en inglés. Por eso le pregunté si puedo hablar en español y el hombre se puso tan feliz por escuchar un turista como yo hablar en español que inmediatamente me empezó a interrogar sobre mi conocimiento de lengua española. Después de una conversación muy agradable sobre mi pasión por la cultura y la lengua española, el interlocutor me dijo que el próximo año tengo que venir a Menorca otra vez y él mismo me va a procurar un trabajo en la isla. La idea me sorprendió mucho pero también me aregó porque, como si el hombre lo sabía, mi deseo sobre mi vida es que algún día trabaje y viva una vida feliz en España.

Los recuerdos que se me quedaron grabados en la memoria fueron también los días cuando viajábamos por la isla. Aun lo puedo imaginar como íbamos en coche escuchando Los cuarenta principales (*la cadena más conocida en España*) y admirando los paisajes extendiéndose delante de nuestros ojos. Era como si estábamos cruzando un paraíso que se llama Menorca, una isla increíble y llena de belleza.

Siete días que los pasé en Menorca fueron los días que nunca les voy a olvidar. Y sin duda nunca me voy a arrepentir de esa decisión que la tomé en el día tan caluroso en septiembre de 2012. Ese viaje me enseñó que siempre tienes que aprovechar las oportunidades que te les ofrece la vida. Porque al final nunca lo sabes cuando vas a llegar a un paraíso en la tierra.

Cala Macarella, la cala más famosa de Menorca

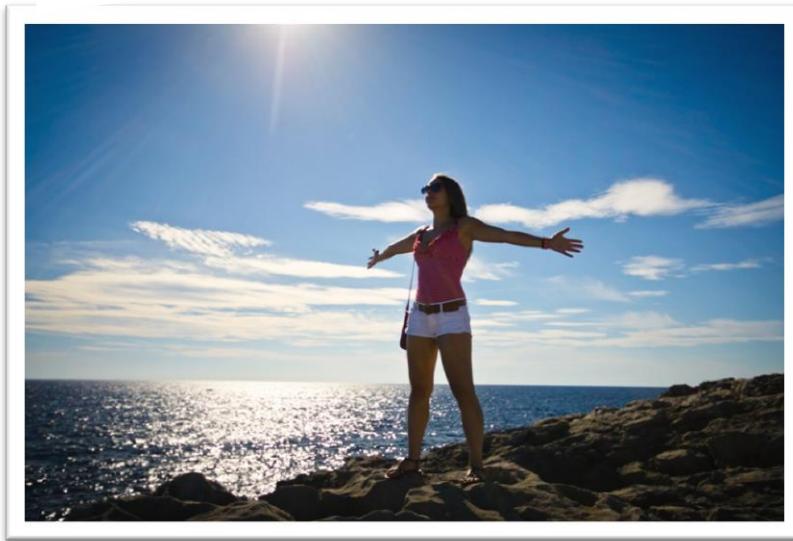
La vista de mi cuarto en hotel Sol Milanos Pingüinos

Torre de Fornells en Menorca

Playa de Son Bou en Menorca

Acantilados en Menorca - la sensación de libertad :)

Saša Juretič, 4. a

Verde, te quiero,
terminé la escuela,
somos felices.

En vida mía
hay muchas tentaciones
aprendizaje.

Tadeja Sobočan in Nina Vrhunc

Nem a suli a világegyetem

A nagyapák, nagyanyák most kelnek ki meleg odúikból. Máshol már javában megkezdték a napot. Az iskola is rég kitárta kapuit, és befogadta a tanulni és tanítani vágyó emberkék sokaságát. Az első órák rég lezajlottak, és megkezdődött a nagyszünet...

Mint egy nagyváros lüktetése, olyan a diáksivaj. A párszáz fiatal izgatottan pezseg a folyosókon. Lehetséges, hogy a házi feladatukat próbálják bepótolni a következő órákra, de ez kevésbé valószínű, ugyanis nagy ritkaság a lelkiismeretes diákok manapság, aki tisztelesen elvégzi a munkáját. Legtöbben a szünetet lustálkodásra, netán alvásra használják ki. Van, aki zenét hallgat, diszkréten vagy másképp...

A tanárok idegesen futkosnak vagy andalognak, társalognak a folyosókon. Van, amikor minden hajszáluk az égnekk mered az értekezletek előtt, de legfőképp utána. Ott van aztán egy biztonsági őr is, aki unalmában nem tudja, mit csináljon. Egyfolytában fel és alá járkál, de arra nem jön rá, hogy a rossz fiúk nem a szeme láttára követik el a csínyt. A bűnösök a falak mögött rejtőznek, fel kell őket kutatni. Mivel úgysem tudja rendesen végezni a munkáját, fogalmam sincs, miért kellett idetelepíteni.

Az étkezdében is nagy a nyüzsgés. A szakácsnők és a szakácsunk pillanatnyi kedvükkhöz mérten adagolják az ételt. Közben a bolt is nyitva tart, és ez fékezi a munkát. Ennek ellenére a sor lassacskán eloszlik, mindenki helyet foglal.

A ruhatárban ezerrel tombol a szerelem. Az ügyeletes diákok pedig – a koncentrációtavar következtében – majd feldobják a talpukat, hiszen egyrészt oda kell figyelniük, nehogy az ügyeletes tanároknak kifogásuk legyen a munkájuk végzésével

kapcsolatban, másrészt észre kell venniük a diáksokaság közt elrejtőző esetleges vendégterroristát. Fel kell fedezni, nem rejtegetnek-e a titokzatos urak, akik ilyen-olyan ürüggel látogatnak el iskolánkba, egy nagykést a zakójukban.

Számos helyen tartózkodhat az ember, és mindenütt más-más érzések kerítik hatalmába. Különbözik az ebédlőben, a sötét folyosókon, az ügyeletes asztalnál és a műhelyben lévő vagy netán a mosdóban tartózkodó környezete. Pont ez az, amiért különböznek egymástól az emberek. Az a bizonyos időpont, helyszín, társaság határoz meg bennünket, amellyel épp valahol időnket töltjük.

Zajlik itt az élet rendesen. De a várossal, az országgal, a Földdel, aztán az univerzummal szemben az iskola egy atomhoz sem hasonlítható, annyira jelentéktelen.

Azidő tájt, hogy elteli egy nagyszünet, a világra új emberkék sírnak fel, és sokan távoznak el körünkönök. Valahol viharok sőprnek végig, s könnyen meglehet, hogy amikor a diáknak becsengetnek, a szülőnek abban a pillanatban mondanak fel...

Süč Katarina, 3. b

PUŠČAVA

Kaj je puščava?

Puščava je pokrajina, kjer skoraj nikoli ne dežuje. Večinoma dobijo manj kot 25 mm padavin na leto, zato so puščavska območja med najbolj sušnimi in za življenje najmanj gostoljubnimi na Zemlji.

Surovo vreme

Za puščavo so značilne temperaturne skrajnosti. Jasno modro nebo pomeni, da so podnevi puščave skoraj vedno sončne in vroče.

- **Mrzle noči:** Ker ni oblakov, ki bi zadržali dnevno toploto, so noči v puščavah zelo hladne.
- **Pekoči dnevi:** Čeprav ponoči lahko zmrzuje, je sredi dneva v puščavah pošteno vroče.

Veter

Puščave so tako vetrovne, da ima skoraj vsaka puščava veter s posebnim imenom.

- **Peščeni vihar:** Od časa do časa se v puščavah pojavi močan, lahko več dni trajajoč veter, ki dviga in prenaša pesek in prah. Takšen vihar zelo zmanjšuje vidljivost in otežuje dihanje.

peščene sipine

Puščavski dež

V puščavah le redko dežuje.

- **Nevihtno vreme:** Močan dež navadno sledi bliskanju in grmenju. V nekaterih puščavah nevihte prinašajo dež vsako leto, v drugih pa se tudi več let ne izcedi niti kapljica dežja.
- **Čudoviti cvetovi:** Po dežju zacveti tudi puščavsko rastlinje. Taka puščava se za kratek čas zdi kot cvetlična preprogla. Ko rastline odmrejo, ostane seme, ki vzkali šele ob naslednjem dežju

Bodljikave rastline

Puščavske rastline so žilave. V primerjavi z drugimi imajo debelejšo povrhnjico, manjše liste in več bodic. To jim pomaga pred izsušitvijo in pri odganjanju lačnih živali.

Nekatere rastline teh območij so enodnevnice. Njihovo seme speče leži v puščavskem pesku in vzklije, ko obilne padavine zalijejo tla. Rastline, katerih življenje je daljše, imajo navadno dolge korenine, usmerjene v globino, s čimer skušajo črpati vлагo iz virov globoko pod površino.

Puščavski letalci

Letenje lajsa življenje v puščavah, saj ptice med iskanjem hrane in vodo premagujejo dolge razdalje. Kljub temu se morajo živali soočiti z dnevno vročino in nočnim hladom.

Majhna bitja

V puščavah so razširjeni žuželke, plazilci in glodalci, ker za preživetje ne potrebujejo veliko vode. Pred vročino, mrazom in vetrom se lahko skrijejo v duplinah in drugih zavetjih.

Mogočni sesalci

Veliki puščavski sesalci se pred žgočim soncem ne morejo skriti v duplih kot njihovi manjši sorodniki. Zato si v boju z vročino pomagajo na drugačne načine.

Anamarija Pojbič, 2. b

A SZAVANNA

FEKVÉSE

- A szavannák füves puszták, helyenként kisebb-nagyobb facsoportokkal.
- Az Egyenlítőtől néhány fokra északra és délre húzódó övezetben találhatók.
- Éghajlata forró és száraz, de heves esőzések is jellemzők.
- Évente kétszer érik a Nap sugarai merőlegesen, ilyenkor a talaj nagyon felmelegszik, kiszárad, majd a kiadós esőzések idején újra termékenyé válik.
- A valódi szavanna hazája Afrika.

NÖVÉNZETE

- Mostoha viszonyok uralkodnak – a talaj tápanyagokban szegény, a száraz évszakban a talaj kiszárad, a nedves évszakban pedig elmocsarasodik.
- A fűfélék jól megélnek, a fáknak viszont védekezniük kell
- Jellemző növényzete:
 - majomkenyérfa – a vizet, amelyet nagyon mélyről is képes felszívni, vastag törzsében tárolja,
 - akácia – szétterülő koronája óvja leveleit a kiszáradástól.

ÁLLATVILÁGA

- Az állatok nagy része a nemzeti parkokban él.
- Növényevők: zsiráf, orrszarvú, zebra, gnú. Ezek a dúsabb növényzetű helyekre vándorolnak.
- Húsevő ragadozók: oroszlán, gepárd, hiéna. A vonuló növényevő csordák állataival táplálkoznak.
- Kisebb testű állatok: átalusszák a száraz napszakot, a földalól csak napnyugta után másznak ki.

A SZAVANNA NÉPE

Nomádok:

- vizet, friss legelőket keresve vándorolnak,
- a száraz évszakban a szabad ég alatt alusznak, a nedves évszakban pedig faágakból és bőrből készítenek sátrakat maguknak,
- szarvasmarhákat, juhokat, kecskéket tartanak,
- fő táplálékük a tej.

AZ OROSZLÁN

- A macskafélék családjába tartozó emlős,
- Afrikában és Indiában él ő faj.
- Testtömegük eléri a 200kg-ot is.
- Jellemzői:
 - bátorság, büszkeség, méltóságteljesség,
 - félelmetes üvöltése miatt kapta az állatok királya címét,
 - lusta állat, a nőstény vadász a hímnek is,
 - a hím több mint 30kg húst eszik meg egy étkezéskor,
 - egyetlen feladata óvni a területét.

Fehér oroszlán:

- mutációk és színváltozatok következménye,
- színükért egy recesszív gén a felelős, amely a vadászatnál hátrányt képez, hiszen észrevehetők,
- a nyíregyházi állatparkban is látható egy nőstény fehér oroszlán.

Rebeka Šabjan, 2. b

"*Omnia in numero et mensura*"
"*Nothing is true, everything is permitted*"

People live their lives bound by what they accept as correct and true. That's how they define 'reality'. But what does it mean to be "correct" or "true"? Merely vague concepts... Their 'reality' may all be a mirage. Can we consider them to simply be living in their own world, shaped by their beliefs?

This is the maxim of the novel *Alamut*, written by the Slovene author Vladimir Bartol in 1938. The novel is set in the 11th century at the fortress of Alamut which was seized by the leader of the Ismailis, Hassan-i Sabbah or *Sayyiduna* ("Our Master"). At the beginning of the story, he is gathering an army for the purpose of attacking the Seljuk Empire, which has taken over Iran. The story commences with the journey of young ibn Tahir, who is, according to his family's wish, intending to join the Alamut garrison. There he is appointed to the squad of the most valiant soldiers, named the *fedai*. *Fedai* are expected to obey orders without any demur, death being not an obstacle. During their demanding training, they come to be convinced that they shall go to heaven immediately after their death if they die in the line of duty. Hassan managed to achieve such level of obedience by deceiving his soldiers—he gave them drugs (hashish) to numb them and ordered afterwards that they be carried into the gardens behind the fortress, which were made into a simulacrum of heaven, including *houris*. Therefore, *fedayeen* believe that Allah has given Hassan the power to send anybody into the Heaven for a certain period. Moreover, some of the *fedayeen* fall in love with *houris*, and Hassan unscrupulously uses that to his advantage. Meanwhile, the Seljuk army besieges Alamut. Some of the soldiers are captured and Hassan decides to demonstrate his power to them. He orders a pair of *fedayeen* (Yusuf and Suleiman) to kill themselves; Suleiman by stabbing himself, Yusuf by jumping off of a tower. They fulfill their master's order with a smile on their face, thinking that they will soon rejoice with their beloved in heaven. Afterwards, Hassan orders ibn Tahir to go and kill the grand vizier of the Seljuk sultan Nizam al-Mulk. Hassan wants to take vengeance for al-Mulk's treachery against him long ago. Ibn Tahir stabs the vizier, but before he passes away, the vizier reveals the truth of Hassan's deceptions to his murderer. Ibn Tahir decides to return to Alamut and kill Hassan. When ibn Tahir returns, Hassan welcomes him and also reveals him his true motto: "Nothing is true, everything is permitted". Then he lets ibn Tahir go to start a long journey around the world. Another *fedai* kills the Seljuk Sultan and the Seljuk empire dissolves. The fight for the Seljuk throne begins. Hassan encloses himself in a tower, determined to work until the end of his days. He transfers the power over the Ismaelits to the hands of his faithful *dai*, military, and religious chiefs.

We see how easily one can be manipulated by others, how our beliefs can turn into deadly weapons of destruction and how much effect it can have on the world itself. Sayyiduna had worked on this plan for over 20 years and he finally perfected it – he created the most notorious army of the Middle East at that time: the fedayin or also known as the assassins. They carried out their master's every single wish without asking how, when and why. They were as deadly one could ever imagine. What power words can have!

Where other men blindly follow the truth, remember: Nothing is true.

Where other men are limited by morality or law, remember: Everything is permitted.

Nothing is true, everything is permitted, for life is like a board game without rules. We write them and play according to them. But everything has limits and we must be the ones to discover those limits in our lives.

Grega Ferenc, 1. b

»It is neither wealth nor splendour; but tranquillity and occupation which give you happiness. «
Thomas Jefferson

Rich people seem happier, especially the ones who appear in the media. At least that is the situation nowadays. However, it is not the money itself that gives them happiness.

Money is not all, but it is a lot. For instance, how can one be happy and look on the bright side of life when hungry? Wealth only calms people down, since it is the ultimate weapon in crisis. The feeling we always have a reserve in case something goes wrong sets our minds at rest. The world we live in is based on money; one does not simply get through without it.

There is this saying “Money can’t buy happiness,” though happiness to younger generations is determined by material goods. Money buys things that keep us satisfied and occupied. We often cannot imagine life without our belongings. In the case of technology, when something new is launched (a gadget, video game, smart phone), buying the latest version is self-evident. Then, we set our minds on these unnecessary, yet fun things.

People living in poverty struggle every day to earn some money, while the rich sit around and are being served by people who get paid to do this. The ones with enormous properties can afford all the luxury.

The key to happiness is not money. Humans need peace to live fully. The everyday stress and tempo of living hinders our trials to slow our life down and live a stress less life. True happiness is in staying busy, keeping ourselves busy with something we love doing. Furthermore, the wellbeing comes by doing well to others. Volunteering is the most direct way to gain trust and perhaps make new friends, without whom life just feels dull. True happiness can only be found when you stop worrying about yourself and try to look out for those around you. Helping family members, co-workers, and friends can give your life meaning and joy. Selfishness, on the other hand, will only provide temporary pleasure.

Money will always mean a solution, a parachute in tough situations. Therefore, the human mind will be carefree only when knowing there is enough money to survive.

Anamarija Nađ, 4. a

Kako doseči, da te razstavijo na prafaktorje?

Če je kadarkoli primeren trenutek za paniko, je ta vsekakor. Hodim gor in dol po trgovini s starinami in poskušam ohraniti mirne živce. Ali pa umreti. Kar pač prej pride. Sicer pa je zdaj že popolnoma jasno, da bom umorjena, in bom po hitrem postopku splavala v vreči po Muri, razsekana na milijon majhnih koščkov. Najhuje pa je, da bom plavala v reki, ki je baje polna zlata, pa ne bom imela niti rok, vsaj ne v delajočem stanju, da bi si ga skupaj s tremi kilogrami murskega blata zatlačila v žepe. Če je kadarkoli primeren čas za paniko, je ta vsekakor. Izgubila sem stvar, ki ga ne bi smela izgubiti nikoli, pod nobenim pogojem, v nobenem stanju, po nobenih predpisih ali sploh kakorkoli, na kakršen koli način. Izgubila sem službeni mobitel očeta, kjer ima shranjeno praktično vso njegovo življenje. Ne hecam se, vse je tam, čisto vse. Če si lahko predstavljate čisto vse, je to to. Vse. kar je pomembno in nepomembno in zaradi česar bom kmalu samo še skupek mletega mesa. Vse samo zato, ker sem hotela poguglati simptome za tumor v glavi, ki ga po vsej verjetnosti imam, drugače bi bila veliko bolj normalna. Najverjetnejše mi je naselil na center za odgovornost ali nekaj takega, in mi prizadel celotno delovanje možganskih funkcij, naslednja stopnja vsega skupaj pa je paraliza nog, ki je mimogrede že tukaj in preden eksplodiram se moram nekam usesti. »Potrebujem stol!« rečem Klemnu (ki je prodajalec v trgovini in mimogrede moj najboljši prijatelj, ampak trenutno ne opravlja svoje funkcije, razen če odpisovanje smsov sodi v situacijo, ko tvoja priateljica nori zaradi telefona) in si z zobmi odtrgam velikanski kos nohta. Pogleda me in reče: »Tako, ko daš prste iz ust!« Užaljeno umagnem roko in se pogladim po kavbojkah. »Oprosti, grizenje noht pač spada v med mojo prvo pomoč v kriznih situacijah,« rečem in se usedem na bogato okrašen stol, ki ga Klemen potiska proti meni. »Mislim, to je najhujša situacija, ki si jo lahko zamisliš. Kako bom to popravila?« ga obupano vprašam in si začnem gristi noht na kazalcu. Klemen se namršči, pogradi po bradi in reče: »Tako kot je Ema Bovary v Flaubertovem romanu.« Zadovoljno se nasmehne potem pa povesi obraz: »To ni bil najboljši primer, ne?« Jezno ga pogledam. »Kaj misliš, pametnjakovič?« »Okej, okej, čakaj, bova uredila. Brainstorming.« Zmajem z glavo: »Kako?« »Čakaj, brainstormam!« Sežem čez prodajni pult in ga usekam po glavi. Klemen se zadere in v trenutku, ko hoče ugovarjati rečem: »O moj bog, jaz bom v naslednjih...« pogledam na stensko uro, »...dvajsetih minutah takoooooo mrtva. Oče me bo razcepil na prafaktorje.« Zastokam. Čez dvajset minut pride oče pome, jaz pa namesto da bi iskala njegov murskega zlata vreden telefon, sedim na stolu, ki je verjetno nekoč pripadal Mariji Tereziji in čakam, da se mu bo udrlo dno. »Ah, ne skrbi. Itak živiš samo enkrat!« reče Klemen in se mi na široko nasmehne. Zmaje z glavo. »Verjetno.« Jezno ga pogledam in se pripravljam, da mu bom izkopala njegove zelene oči. »Okej, okej, kje si ga nazadnje imela?« »Ne vem,« utrujeno zastokam. »Mislim, da sem ga dala na pult in šla na WC. Ali pa tudi ne, ne vem!« Glavo zakopljem v dlani in potiho tulim, kot mačka, ki ji pulijo dlake. In na njenem mestu bom čez nekaj minut jaz.

Začne odpisovati na sms in sunkovito vdihne od navdušenja: »Sem ti rekел, kako prisrčna je bila danes Kaja?« Kaja je njegova mlajša sestrica, ki je po mojem mnenju najbolj razvajen otrok na planetu. Srčkan, ampak razvajen. Prejšnji teden je dobila roza oblekico s pentljjo v vrednosti najmanj 200 €, v šoli je skoraj vsak dan pohvaljena, včeraj pa ji je fant iz vrtca dal lupčka. Tipično: mala ima pri petih letih organizirano celotno življenje, v nasprotju z njo pa jaz nimam čisto ničesar urejenega. No, vsaj glavo še imam. U, sranje! Očitno ne za dolgo, ker je skozi vrata pravkar stopil moj zlati očka z nasmehom do ušes: »No, lahko greva?«

Ana Mari Koroša, 2. a

HOLDEN'S FEAR OF GROWING UP

There are a lot of unknown things in life that just like ghosts or monsters enter our little world we call reality. We are afraid of those things, sometimes they even really scare us and, just like a snake with its venom, inject us fear that stays. People are the most timid creatures that sometimes take a fright of our own reflection in a gleamy river. We explain incredible phenomena either as lies or with the help of our imagination, but, sadly, in the minds of adults, it is already long gone. Maybe it was painful or it could be that that huge part of themselves died in a completely unharmed way. Nowadays, children are forced to leave their imagination and with all their baggage enter the world of grown-ups. Kids become adults, boys become men and girls become women. Without any type of instructions, warnings or maps, we become an important or excess part of society. Very soon, the kind looks, warm grins and restless runs are substituted by upset and depressed words of our misery that repeat like a cliché every single day. Growing up can be a truly scary experience, but unless you die before it happens to you as it does to every single human being, without exceptions, it is something you can never escape. Some do not even want to. Some strive their whole lives to become grown-ups and hurry into the life of responsibilities, not wanting to enjoy the careless life of a child, pretending to be old and wise, although most of them tend to regret and realize how nice childhood was later on in their lives. Others, however, fret deeply about entering, from their aspect, the world of pain, constant worries and sticky situations in which life forces us to become phony and untrue. And Holden Caulfield, the protagonist of the book Catcher in the Rye, written by J.D. Salinger, most definitely falls into the second category.

»If a body meet a body coming through the Rye«... It's a well known traditional children's song. Holden misinterprets a part of this poem as "if a body catch a body" rather than "if a body meet a body." He keeps picturing children playing in a field of rye near the edge of a cliff, and him catching them before they fall off. By that he is allegorically telling us he wants to protect them from falling into the unknown. In that case, the frightening world of adulthood. Throughout the whole book he gives us a strong impression of how he hates and despises older people and constantly alludes to their insincerity, referring to them as »phony«, as he likes to say it. It is not difficult to conclude and feel how repulsed he feels by their actions and notice how vigilant he is of phonies in all life situations.

It is most probably so important for him because he realizes that he, as a, now, very rebellious adolescent, is also headed to the same lonely place. However, when thinking about his future he tends to see it as having no career or even dying young and he is not doing anything to make it any brighter. In fact, he has been expelled from several schools for not applying himself and is still uninterested in it and what the teachers think of him. Maybe he does not want to take responsibility for important things like school, for instance, because responsible would make him an adult or he simply doesn't want to grow up because then he would have to take responsibility for who he is, because when grown up, you create your own personality and, possibly, he finds himself just as hypocritical and phony as all the others he judges the whole time.

There is a mismatch between him and most other people and it seems as if he is intentionally doing things to spite them. He also has some insecurities and uncertainties about some things, he thinks, due to peer pressure, he should be doing as a teenager. That's why he experiments with a prostitute Sunny, who he ends up feeling sorry for and not having sex with her, showing us, again, his vulnerable side and the actual fear of, not that much being a grown up, but more of not knowing how to be one. It is obvious in many situations how behind his revulsion for people and life there is just a little scared adolescent who has found himself on the crossroads where he is not yet (a man) but also is not anymore (a boy). Moreover, the resentment he shows and grows in his thoughts could be connected to an early death of his younger brother Allie, whose baseball glove he's keeping as a memory, also proving he meant a lot to him. Maybe that is the source of his problems with letting go

and liking people. Getting attached could make him vulnerable again, cause there would be something to lose again.

Nevertheless, in the last chapter of the book, when we find out he is staying in a mental asylum, telling us his whole story, he admits missing Stradlater and Ackley, two of his former classmates he was criticizing, which gives the reader the impression, all along, that he was trying hard to dislike everyone and not the other way around, but he failed. He warns the reader that telling others about their own experiences will lead them to miss the people who shared them.

The whole time, the one who was the most phony character in the book was Holden, trying to be someone he is not. It was, however, just a way to protect himself from being hurt or showing his fragility.

Just as ducks in wintertime, when being kicked out of their comfort zone, deported from their natural habitat, Holden is leaping into what he knew the whole time was inevitable.

He is growing up. Even the rebellion and the fight against the fact is nothing but just a part of that process itself. After all, when it gets warmer again, ducks return home. It may not be the exact same place they were before they even left, but it feels home and it is as warm. They know that winter will come again just like in life, Holden and all of us will come to another breaking point where we will feel like we are losing everything we have and, by that, ourselves, but in the back of our minds (just like ducks), there will always be that thought of the smell and colours of spring that is coming after the winter. You live, you learn. The longer you live, the more you know. That is the true significance of becoming an adult.

Nina Vrhunc, 4. b

"Be kind whenever possible. It is always possible."

Dalai Lama

Kindness is something that must always exist in people's lives, because if we're kind to others, they'll be kind to us.

A great man named Dalai Lama once said: "Be kind whenever possible. It is always possible." It is clearly visible that this man understood the minds of the people around him well. He wanted to be a good person and so he started building relationships, bonds with other people with the help of kindness.

In my opinion, every single person on this planet has the right to be treated kindly. Not only it is the right thing to do, but it will also help us become better people on the inside. Every person in this world is unique and wonderful, so we have to always be kind to others.

I like to be a philosopher from time to time, so I came up with this thought: "There exists a very powerful medicine in this world, which can only be obtained from another person. It is not something you can touch or smell, yet it can heal every single wound in one's heart – this medicine is called love and kindness..." Can you imagine a world without kindness? Can you say you can live without it? Imagine a world shrouded in the veil of darkness, a world where no one smiles, no one

cares, a world without hope, love and kindness. Would we survive in such a cruel universe? No. Why not? Because humans are social beings, bonding with others is one of our main needs. We can't live in a world without various things, not to mention without kindness.

Dalai Lama was right. He knew why kindness is important. He realized that kindness and love are the main pillars supporting the bridges, called relationships, between people. Our mission now is to prevent these bridges from collapsing, to build more and more of them, to make our bridges stronger by adding more and more love and kindness to our relationships. It is always possible to be kind if we try hard and want to become better people.

Grega Ferenc, 1. b

Romeó és Júlia, 3-szor

Ki ne hallott volna már Romeó és Júlia, a két szerelmes fiatal történetéről? A magyaróra keretében mi mindannyian megismertük William Shakespeare egyik legismertebb drámáját.

Érdekesnek tűnhet, ha kijelentjük, hogy talán annyira nem is ismertük a drámát, mint mondjuk a filmadaptációt és a musicalt. Mi április végén, május elején alaposan megismertük a történetet mindhárom változatát. Először elolvastuk a drámát, mivel az ugye házi olvasmány volt, és utána beszélgettünk róla, elemeztük és értelmeztük. Elmondtuk egymásnak a véleményünket, meghallgattuk mások meglátásait. Ezeket az órákat csak sok odafigyeléssel és együttműködéssel valósítottuk meg. Utána megnéztük a filmadaptációt, amely a 20. század végén készült, és a történet bemutatását a rendező, Baz Luhrmann a korhoz illesztette. Ezután összehasonlítottuk az eredeti művet a filmmel. Természetesen a diákok többségehez a film közelebb állt, mint a drámai szöveg, talán azért, mert abba jobban bele tudtuk magunkat élni. Végül a történettel való foglalkozást a Budapesti Operettszínház látogatásával zártuk, ahol megtekinthettük a Romeó és Júlia oly híres musical változatát. Ez a darab többségünknek nagyon tetszett. Az iskolában még megtárgyalunk a verziók közti hasonlóságokat és különbségeket, majd a témát lassan lezártuk.

A tanulás e formája szerintem sokkal érdekesebb, hiszen minél többet és minél többféleképpen próbálunk foglalkozni valamivel, az annál maradandóbb lesz.

Šooš Peter, 1. b

Az alábbiakban részletek olvashatók az I. a és I. b osztályosok iskolai dolgozataiból.

Egyszerűen beleéltem magam a korba, úgy gondolkadtam, mint egy reneszánsz ember. És ez nemcsak a saját elköpzelésem munkája volt, hanem Shakespeare érdekes és komplex nyelvezete (versben és prózában íródott a mű) is hozzásegített. Olvasás közben gyakran úgy éreztem, mintha feltámadna bennem valami és valaki más, nem Ferenc Grega, hanem egy reneszánsz ember, aki éppen az utcán hallotta a törénetet valami veronai kereskedőtől. És ne feledkezzünk meg a Shakespeare által tökéletesen kidolgozott szereplőkről sem! Nem tökéletes emberek, hibáznak, ölnek, lázadnak, de épp ezek a tényezők teszik őket emberré.

Ferenc Grega, 1. b

Gyakran felmerül bennem a kérdés, vajon mindenki tud olyan mértékben szeretni, mint e két baljós szerelmes, és vajon én is tudok-e majd netán ilyen benyomást kelteni valakiben, mint ahogy Júlia tette ezt Romeóban. E válasz számomra rejtály, hiába vagyok idősebb Júliánál, még semmi hasonlót nem éreztem. [...] Romantikus találkozás, mesébe illő erkélyjelenet és házasság... Manapság lehetetlennek tűnik minden, sőt, ostobaságnak számít.

Perša Lara, 1.b

A legtöbben már gyermekkorban hallanak a történetről, én is így voltam ezzel, de a pontos sztorit nem ismertem. Az Úr 2013. évében elsős gimnazistaként elolvastam a drámát, az iskolában megnéztük Baz Luhrmann filmjét, és Budapesten megtekintettük a KERO által rendezett musicalt. [...] A színházi előadás a filmmel ellentétben nem tudott meglepni, és a várt katarzist sem értem el.

Kovač Álmos, 1. a

Hogy mire is gondolok, amikor meghallom azt, hogy Romeó és Júlia? Elsősorban a szerelemre, mely nem ismer határokat, és a tragikus végzetre. [...] Legjobban az tetszett, hogy Romeó szerepét Leonardo Di Caprio játszotta, hiszen ő a kedvenc színészem.

Cvetko Lana, 1. a

Vajon mi is így cselekedtünk volna, vajon a családunk ellen fordultunk volna, vajon képesek lettünk volna ölni? [...] Mindez csak azt bizonyítja, hogy a szerelmesek története jobban hatott a világra, mint bármilyen dokumentumfilm.

Bernard Rebeka, 1. a

Bosszankodtam azon, hogy miért kellett pont ilyen jó színészeknek a végén meghalni. Ám tudtam, hogy felesleges és gyerekes a bosszankodásom, de egy kicsit még Shakespeare-re is mérges voltam, amiért nem "happy end"-del fejeződik be a történet.

Vida Martina, 1. a

Az Operettszínházban megtekintett musical szerintem fantasztikus volt. Mind a szereposztás, mind a díszlet – egyszerűen fantasztikus volt! A három különböző megjelenítés közül nekem leginkább a musical tetszett, hisz élőben ment.

Feher Mátyás, 1. a

Véleményem szerint az eredeti alkotás szövege néhol nehéz, mivel eltér a mai beszélt nyelvtől. [...] A filmadaptáció már egy kicsit jobban tetszett, mivel a két család között viszállyat a rendező jól megjelenítette. [...] A musical érzelemvilágával minden egyes jelenetben azonosulni tudtam. Mercutio halálakor még egy kicsit el is érzékenyültem, mivel annyira hitelesen adták elő a jelenetet.

Kránicz Alexandra, 1. a

A dráma olvasása szerintem igényesebb, viszont a saját elképzésünk szerint rajzolhatjuk magunk elé a történeteket, a helyszíneket és a szereplőket. A dráma és a színházi előadás között kevés az eltérés, miközben a filmes adoptáció valami teljesen más. A film rendezője, az ausztrál származású Baz Luhrman a mai korba helyezte a történetet. A helyszín már nem az olaszországi Verona, hanem egy latin-amerikainak *tűnő* nagyváros.

Szabó Zita, 1. b

Ez a történet a két szerelmesről már több formában megjelent. Önmagában mindegyik felfogható, értelmezhető és szerethető. A két család viszállyá, a szerelem és a halál, majd utána a békekötés mind fontos tényezők, mindegyik műfajban benne van, és ez a legfontosabb. Az, hogy ki-ki hogyan fogadj be és értelmezi a történetet, már magánügy. A lényeg, hogy Shakespeare - és utána a többiek is - érdekes történetet alkottott.

Sooš Peter, 1. a

A musical szereplői kiváló munkát végeztek, és ez egy igazán jó adaptáció. De az eredeti mű marad eredeti, és mindegy, hogy modernizálják vagy adaptálják, szerintem ezek közül a legjobb.

Sakač Sara, 1. b

Budapesten a Romeó és Júlia musical változatát tekintettük meg. Számomra ez nagyon szép élmény volt, hiszen élőben láthattam néhány híres színészt. Ezt a musicalt kilencedik osztálban DVD-n is megtekintettük, de most sokkal érdekesebbnek tűnt.

Nemec Lara, 1. a

A musical-változat eléggé élethűen bemutatta a történetet. Sok volt benne a tánc, a szereplők igen mozgékonyak voltak. Nekem leginkább a Luhrmann-változat tetszett, hisz abban már a film elején összecsaptak a Capulet és a Montague család emberei, és különben is sok volt benne az akció.

Hozjan Mišel, 1. a

SI-HU PROJEKT HEALTHY YOUTH GASTRONOMSKO TEKMOVANJE

Tekmovanje je potekalo je v okviru SI-HU projekta Healthy Youth. Udeležili so se ga tudi naši bodoči gastronomi: Petra Šarkezi (2.e), Enriko Tot (1.e) in Dominik Šilak (3.e), ki so se v teoretičnem delu uvrstili na prvo mesto.

Teoretičnemu je sledil praktični del v Radencih, kjer so dobili bronasto priznanje.

Na tekmovanju so pripravili sledeči meni:

HLADNA ZAČETNA JED

*

Pomaranča, ovita v slanino

GLAVNA JED

*

Svinjska rolada, polnjena z rukolo in dušeno hruško
Ajdova kaša

SLADICA

*

Skutino pecivo s slivami

*

Kultúrák Közötti Kommunikáció a Kárpát-medencében

A „KULTÚRÁK KÖZÖTTI KOMMUNIKÁCIÓ A KÁRPÁT-MEDENCÉBEN” nevet viselő, határon átívelő projektben, melynek kezdetei a 2000/01-es tanévre nyúlnak vissza, 6 Kárpát-medencei ország 8 középiskolája vesz részt, mégpedig:

1. Bethlen Gábor Magyar Gimnázium, Beregszász (Ukrajna)
2. Csiha Győző Közép- és Szakképző Iskola, Hajdúnánás (Magyarország)
3. Fényi Gyula Jezsuita Gimnázium, Miskolc (Magyarország)
4. Füleki Gimnázium, Fülek (Szlovákia)
5. Illyés Gyula Gimnázium és Szakközépiskola, Budaörs (Magyarország)
6. Székely Mikó Líceum, Sepsiszentgyörgy (Románia)
7. Vegyészeti-Technológiai Középiskola, Szabadka (Szerbia)
8. Kétnyelvű Középiskola, Lendva (Szlovénia)

A projekt keretében az említett középiskolák többféléképpen közreműködnek egymással. A közreműködés egyik formája az ún. NEMZETKÖZI OSZTÁLY TANULMÁNYI HETE, amely párhuzamosan két tevékenységből áll: diákcseréből és tanárcseréből. A NEMZETKÖZI OSZTÁLY egyhetes őszi programjára minden alkalommal a különböző országok egy-egy középiskolájából 4 diák és 1 tanár érkezik. Nyáron pedig a diákoknak és tanáraiknak lehetőségük nyílik egy egyhetes NYÁRI TÁBOROZÁSRA.

NYÁRI TÁBOR

Lendva, 2012. június 30. – július 7.

Hozjan Aleksandrával, Nagy Markoval, Dragošič Leonnal és Sobočan Nikivel lehetőséget kaptunk, hogy részt vehessünk a Kultúrák Közötti Kommunikáció a Kárpát-medencében című programban. A 2012-es év nyarán a mi iskolánkra, illetve ránk került a sor, hogy vendégül lássuk a programban szereplő iskolákat képviselő tanárokat és diákokat.

A tabor szombaton, június 30-án kezdődött. A lendvai csapat már pár órával a vendégek érkezése előtt gyülekezett, hiszen még egyszer át kellett tekintenünk a programot, és fel is kellett állítani a sátrainkat. 18 órakor érkeztek az első vendégek. Szeretettel fogadtuk őket, és segítettünk nekik felállítani a sátraikat. A vendégeinket igazgatónőnk, Hajdinjak Prendl Silvia, valamint a tábor szervezője és koordinátora, Tóth Elizabeth köszöntötte. A vendégek ünnepélyes fogadására az iskola előadótermében került sor. 19 órakor következett a vacsora. Vacsora előtt és után elmondunk egy rövid imát, ami a töbi étkezés esetében is szokássá vált. A vacsora után következett az ismerkedési est, ahol minden iskola bemutatkozott.

A vasárnapot, úgyszintén mint minden más reggelt, reggeli tornával kezdtük. A reggeli torna után következett a reggeli, majd elmentünk szentmisére a lendvai Szent Katalin-templomba. A magyar nyelvű szentmise 10 órakor kezdődött, utána pedig finom lendvai fagylalittal hűsítettük magunkat. A fagyizás után következett az ebéd, valamint a dobronaki kirándulás Kósa Ferenc vezetésével. A kiránduláson megtekinthettük a bagonyai templomot, a Dobronoki György házat, a dobronaki általános iskolát, túráztunk a Bakonaki tónál és a szőlőhegyen, de megbizonyosodhattunk a gyógypontok és a Vid-forrás gyógyító hatásában is. A fárasztó túra után Hančík Jožef fogadott bennünket, s a pincéjében elfogyasztott hazai finomságuktól, énekszótól, beszélgetéstől és borkóstolótól újra erőre kaptunk.

Hétfőn Lendvát mutattuk be a vendégeinknek. Idegenvezető segítségével megtekintettük a színházat, a zsinagógát, az esernyő múzeumot, a várat, a Zsolnay kiállítást, a Bánffy Központot. Sikerült betekintést nyernünk az MMR és a Hidak munkájába. Ebéd után következett a várva várt fürdés a Sport- és Rekreációs Központban.

Kedden Lendva-hegyen tűráztunk, ismerkedtünk természeti adottságaival, történelmével, megnéztük Hadik műmiáját a Szentháromsági-kápolnában, bekopogtattunk Cukékhoz, akik meséltek a borászatról, a jellegzetes szőlő és borfajtákról, a szőlőben való munkáról. Nagyon finom ebéddel kedveskedtek nekünk. Találkoztunk a borkirálynővel is.

Jóllakva és felfrissülve a nagy hőségen folytatott útunkat Gosztola felé. A csapatok útközben menetlevelet készítettek. Este szlovén nyelvű gyorskurzust szerveztünk a vendégeinknek, akik Zver Gabriela tanárő segítségével nagyon ügyesen elsajátították a szlovén kifejezéseket.

Szerdán egész napos kirándulást tettünk, uticélunk Ljutomer, Jeruzalem, Ptuj és Maribor volt. Vendégeink számára nagy érdekességek számított a „Vén Szőlőtőke” látványa. Este 21 órától szakemberek vezetésével csillagokat vizsgáltunk az iskola udvarán.

Csütörtökön délelőtt a nagy érdeklődés miatt ismét szlovén nyelvi gyorskurzust kellett szerveznünk. Ebéd után pedig buszra szálltunk és Goricskóra kirándultunk. Gyönyörködtünk az Ocean Orchids trópusi növényeiben, megnéztük a filói skanzent, a Babič-féle malmot, valamint a gradi várat. Este néptáncoltunk és szalonnát sütöttünk az iskolánk udvarán.

Pénteken minden csapatnak el kellett készítenie a beszámolóját, amit a délutáni folyamán be is kellett mutatniuk, utána következett a program hivatalos zárása, vagyis az angyalkázás és a diszkó. Nehezen tértünk nyugovóra, hiszen tudtuk, hogy a héten erősen összekovácsolódott kis csapatunk tagjai másnap hajnalban hazafelé veszik útjukat...

A NEMZETKÖZI OSZTÁLY TANULMÁNYI HETE

Fülek, 2012. október 14- 20.

A fülei Nemzetközi Osztály tanulmányi hetén Horvat Amandával, Bukovec Fionával és Sobočan Nikivel vettünk részt.

A tábor szombaton, október 14-én kezdődött, ahova a mi kis csapatunk a délutáni órákban érkezett. 18 órakor volt a tanulmányi hét ünnepélyes megnyítőja, utána minket, diákokat elhelyeztek a családonknál.

Hétfőn sorsoltuk ki a Báránykánkat, utána következett az ismerkedés, vagyis az iskolákként bemutatkozás és a csoportépítő foglalkozások, majd következett a fényképezkedés. Ebéd előtt még megtekintettük a Határfilm című filmet.

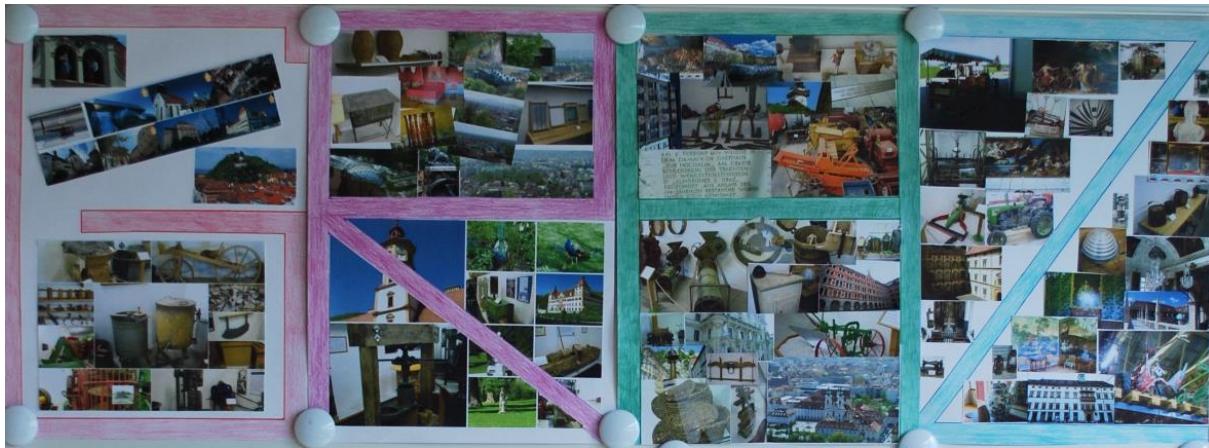
Kedden egész napos kiránduláson vettünk részt, Madách, Mikszáth és Ballasi szülőhelyeire látogattunk.

Szerdán eszem-iszom nap volt a Magyar Közösségi Házban, és minden ország csapata elkészítette a vidékükre jellemző finomságokat. Mi perecet sütöttünk, hogy nagyon finomra sikerült talán nem is kell említeni, hiszen seperc alatt elfogyott a sok perec.

Csütörtökön Ipolytarnócra, Kalondára, Hollókőre és Szécsényre kirándultunk. Pénteken Cs. Nagy Lajos, nyelvész előadását hallgattuk meg a Fülei Gimnázium tetőterében. Utána következett a kvíz az elmúlt hétről, az élménybeszámolók elkészítése és prezentálása. A búcsúesten a Folk LC népzenei együttes zenéjére roptuk a táncot.

Gerenčer Frédi, 2. f

Exkursion nach Graz

26. April 2013. Destination: Steiermark und dessen Landeshauptstadt Graz

Der Start war um 7 Uhr. Das war auch nicht zu früh für uns, denn der Unterricht beginnt (wie wahrscheinlich jeder weiß) um 7.05 Uhr. Danach sind wir losgefahren. Die Sonne schien und es war sehr heiß im Bus. Wie im Inferno. Zum Glück haben uns die Lehrerinnen mit wichtigen Daten über Steiermark und Graz informiert, aber es half nicht, denn wir könnten jeden Moment dehydrieren.

Nach ungefähr 2 Stunden kamen wir zum Reczek-Biobauernhof (der Name des Dorfes fällt mir nicht ein). Der Besitzer, Herr Reczek fuhr uns mit seinem Traktor zu einem Hangar-ähnlichen Gebäude mitten im Dorf. Dort haben wir verschiedene Geräte und Maschinen gesehen, die man hier benutzte, bevor alles mechanisiert wurde. Einige Maschinen haben sogar wie Fleischmaschinen ausgesehen, also ein bisschen unheimlich. Zum Glück war auch das schnell vorbei und danach folgte eine Powerpoint-Präsentation über die Kürbisproduktion. Wir hatten auch die Chance, das dort hergestellte Kürbiskernöl zu probieren. Um ungefähr 11 oder 12 sind wir losgefahren und unsere Zieldestination kam immer näher: Graz. Endlich angekommen! Graz, die Landeshauptstadt der Steiermark. Als erstes schauten wir uns ein Schloss an: Schloss Eggenberg ist die größte und bedeutendste barocke Schlossanlage der Steiermark und zählt mit seiner erhaltenen Ausstattung, dem weitläufigen Landschaftsgarten sowie mit den im Schloss untergebrachten Sammlungen des Universalmuseum Johanneum zu den wertvollsten Kulturgütern Österreichs. Es zeigt mit seiner Bau- und Ausstattungsgeschichte den Wandel und das Mäzenatentum des einst mächtigsten Geschlechtes der Steiermark. Es war der Stammsitz des Adelsgeschlechts Eggenberg. Das Schloss wurde 2010 in einer Erweiterung dem bestehenden UNESCO-Welterbe Stadt Graz-Historisches Zentrum hinzugefügt. Das Schloss befindet sich im Westen der Landeshauptstadt Graz, am Fuß des Hausbergs Plabutsch. Neben der historischen Gartenanlage und der Besichtigung der Prunkräume des Schlosses bietet Eggenberg auch die Möglichkeit des Besuches anderer Sammlungen: Im Norden des Schlossparkes befinden sich der Planetengarten und das daran anschließende Archäologiemuseum. Die numismatische Sammlung sowie die Alte Galerie sind im Schloss untergebracht. Nach Schloss Eggenberg sahen wir uns noch die Innenstadt an. Dort aßen wir zu Mittag. Als wir wieder laufen konnten, sind wir zum Schlossberg gegangen und dann

mit dem Lift hochgefahren. Der Grazer Uhrturm ist ein 28 Meter hoher Turm, der sich auf dem Schlossberg befindet und als Wahrzeichen von Graz gilt. Der Kern des Grazer Uhrturms stammt höchstwahrscheinlich aus dem 13. Jahrhundert. Erste Nennungen des Turms als Teil der Festungsanlage finden sich um 1265. Allerdings wurde er erst 1560 in seine heutige Form gebracht. An jeder der vier Seiten des Turmes befindet sich ein großes Zifferblatt mit einem Durchmesser von mehr als fünf Metern. Sie wurden im Jahr 1712 in Freskotechnik angebracht. Über den Zifferblättern führt ein hölzerner Wehrgang um den Turm, von dem aus die Feuerwächter die ganze Innenstadt überblicken konnten. Ursprünglich verfügte die Uhr des Turms lediglich über einen einzigen, großen Stundenzeiger je Zifferblatt, was zur besseren Ablesbarkeit aus größerer Entfernung beitrug und früher so üblich war. Um den später angebrachten Minutenzeiger vom Stundenzeiger unterscheiden zu können, musste er daher kleiner gestaltet werden. Deshalb sind die vergoldeten Zeiger zu der heute sonst üblichen Form in der Größe vertauscht. Der Uhrturm wurde 1809 nach französischer Belagerung von den Grazer Bürgern freigekauft. Sonst wäre er wie die restliche Festungsanlage auf dem Schlossberg geschleift worden. Nicht nur die Besichtigung der Anlage und die schöne Aussicht auf die ganze Stadt, auch eine (zwar kurze) Ruhepause im Schatten mächtiger Bäume auf gepflegtem Gras hat uns gut getan und Kraft gegeben, den Weg zum Bus zu schaffen. Der Tag war gleich vorbei, also müssten wir nach Lendava fahren. Auf dem Weg nach Heim haben wir noch eine kleine Pause in Seiersberg gemacht. Um ungefähr 20 Uhr sind wir endlich in Lendava angekommen. Die Exkursion, der Höhepunkt eines gemeinsamen Projekts mit der Grundschule I Lendava, war schön und gut und ich glaube, dass jeder von uns was Neues gelernt hat.

Grega Ferenc, 1. b

A SZÍNHÁZ BÚVÖLETÉBEN

„A színház nem földi színtér! A Színház menedék. Csodák világa. Lehetsz ott királynő, császár és szolga, bohóc és kurtizán. Veled ott minden megtörténhet. Meghalhatsz. Újjászülethetsz. A **színház**: szerelem! Örökké tartó láz.“

CENTRÁL SZÍNHÁZ (John Kander-fred Ebb-Joe Masteroff): Cabaret
<http://www.centralszinhaz.hu/eloadasok/program/52150/cabaret>

A magyaróráktól nem vártunk meglepetéseket, viszont idén a magyartanároknak ez igencsak sikerült. Közölték velünk, hogy mostantól gyakrabban látogathatjuk a színházat, ráadásul ingyen. Először nem hittünk a fülünknek, majd ellátogatott hozzánk valaki, aki ezt a tényt megerősítette. Ez a személy nem volt más, mint Horváth Ferenc, a MMÖNK Tanácsának elnöke. Körülbelül hatvan diákköntött a bérlet mellett. És ez mit jelentett számunkra? Természetesen eleget akartunk tenni a tanárok elvárásának, akik arra tanítanak bennünket, hogy élni kell a kínálkozó lehetőségekkel. Viccet féretéve. Elsősorban magunk miatt határoztunk így. Nagyon örültünk annak, hogy mostantól gyakrabban járhatunk színházba. Fontos tényezőnek számított a híres színészekkel való találkozás is, illetve hogy élőben láthattuk „játéukat”.

ÚJ SZÍNHÁZ (Kodolányi János: FÖLDINDULÁS, rendező: Pozsgai Zsolt)
<http://index.hu/kultur/2012/03/24/foldindulas/>

Visszatérve a bérlethez. Meg kell említenünk, hogy a magyart anyanyelvi szinten tanuló diákoknak adatott meg ez a lehetőség. Ebből kifolyólag arra következtethetünk, hogy nyelvünk ápolása számunkra is fontos. A színházi előadások a szókincsünk bővítéséhez is hozzásegítettek. Hálás köszönet mindeneknek, akik számunkra ezt lehetővé tették.

Az előadások szóltak a régi világ kegyetlen törvényeiről, a család fontosságáról, a fiatalok önkereséséről, a 60-as és 70-es évek nagyvárosainak éjszakai életéről, valamint a gondokról, amelyekről az emberek nem beszélnek, inkább csak elfogadják őket.

ORLAI PRODUKCIÓ (Avery Corman: Kramer kontra Kramer, rendező: Vidovszky György)
<http://player.hu/wp-content/uploads/2012/06/Kramer-kontra-Kramer.jpg>

BÁRKA SZÍNHÁZ (Tasnádi István: EAST BALKÁN, rendező: Rába Roland)
http://media.port-network.com/picture/instance_1/336684_1.jpg

VÍGSZÍNHÁZ (Albert Ramsdell Gumey: Sylvia, rendező: Marton László)
<http://vigsinhaz.hu/images/upload/2ee100ea7b168b473cd314b85ebcc173.jpg>

Véleményünk szerint mindenkinek egy életre szóló élményt nyújtottak az előadások. Színt vittek a szürke hétköznapokba. Biztosak vagyunk abban is, hogy sokan kedvet kaptunk a további színházlátogatásokra. A színházban ugyanis néha magára talál az ember. Egy-egy szerepben, szóban, mondatban, a szövegben. Nem bántuk meg, hogy éltünk a lehetőséggel, és reméljük, hogy a jövőben is adódik majd az ezévihez hasasonló alkalom.

Šabjan Rebeka, 2. b és Ftičar Ines, 2. a

"I love life because what more is there."

Life is the only and the most precious thing that a mortal man can have.

You decide on your own what you will do with your life. Of course there are also some obstacles that a certain person has to overcome in order for dreams to come true, but everything is possible with will.

What's the point in living if you work yourself off and don't enjoy what you have? Some people live only for their jobs, live apart from their families. Everybody should enjoy every second and use good things to their advantage.

As Anthony Hopkins said, he loves his life because it's the only thing he's got. And so should everybody else.

Some people always complain about how pathetic their lives are and they're constantly miserable. But they shouldn't be. Because what an ordinary man has, is his life and he should cherish it.

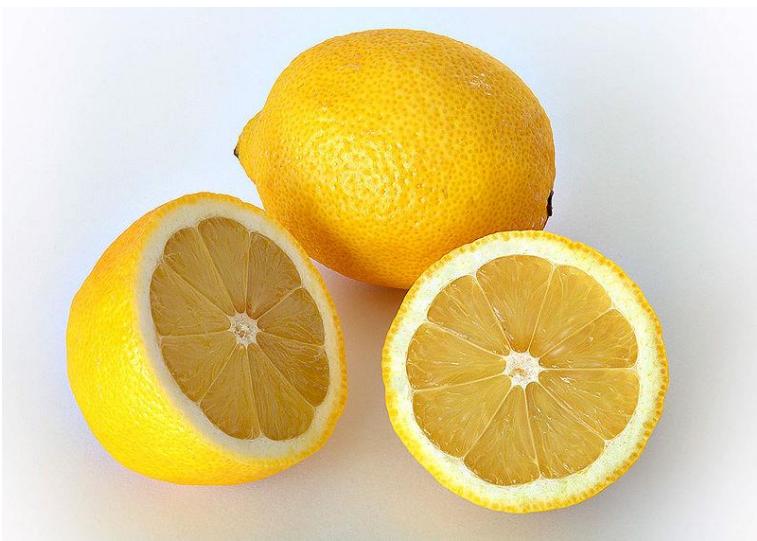
I think it's a cliché, but you only live once, so you should be cheerful, have fun, sometimes forget about tough work that is waiting for you next day. There are some certain extraordinary situations in life when you must be fully concentrated and those situations may be unpleasant at the moment, but you should look on the bright side of it, everything has its bright side, always.

You are, hypothetically, sick, and the doctors tell you you mustn't eat anything but vegetables and you can only rest in your bed, otherwise you'll die in a couple of years. At that point you can decide whether you'll live a quality life and die sooner, or you'll live longer, but won't enjoy it so much. The decision depends on how much you love your life, in what way. But either way you should do whatever your conscience tells you to.

My point is; whether you're poor or rich, skinny or fat, sad or happy, you always have the one thing in common with others - life. And you should be thankful to have it.

Grega Ferenc, 1. b

A citromsav [C₆H₈O₇]

A citromsav gyenge organikus sav, amely elemei szerint hasonlít a C-vitaminhoz. Különböző zöldségekben és gyümölcsökben is megtalálható, leginkább a citrusfélékben van jelen (citrom, lime). Szobai hőmérsékletnél fehér kristályos állapotú.

Élelmiszerben elsősorban antioxidánsként (bár önállóan nincs ilyen hatása, elősegíti a többi antioxidáns hatását), savanyúságot szabályozó anyakként, valamint ízesítőszereként alkalmazzák E330 néven.

A hiedelemmel ellentétben semmiféle rákkeltő hatása sincs.

A szervezetben természetes módon fordul elő, ráadásul a DNS-hez közel, nagy koncentrációban található. Ha tehát rákkeltő hatása lenne, szinte az összes sejtünk ráksejtté alakulna. Mi több, ez az egyik legveszélytelenebb élelmiszeripari adalékanyag. Egyszerre akár 100 gramm is elfogyasztható belőle, bár az íze ilyen mennyiségben nem túl kellemes.

A citromsav kiválóan alkalmas háztartási készülékek (kávé- és teafőzők, egyéb kisgépek) vízkőmentesítésére. Az ilyen célra a kereskedelemben kapható szerekkel ellentétben, nem mérgező, könnyen leöblíthető és bármelyik élelmiszerboltban vagy gyógyszertárban az előbbiek árának töredékéért beszerezhető. A hasonló célra használt ecetnél is sokkal alkalmasabb, mert az utóbbi íze és szaga hosszan megmarad a készülékekben.

Dió-, rozsda- és beszáradt gyümölcsléfoltot is kivehetünk vele, ha a foltot átitatjuk citromsavval, aztán az anyagot meleg vízzel kimossuk. Edények, mosogató, mosdó, vízcsap, WC tisztítására is bevált szer: szórunk kevés citromsavat vizes rongyra és töröljük át a szennyeződött felületeket. Ne feleitsük aztán tisztavízzel is átmosni!

A samponokban is felhasználható, hiszen eltávolítja a festéket a hajból.

Gal Patrik, 2. a

It is all about finding inner peace.

In the film The Shawshank Redemption Andy Dufresne, a young and successful banker, is accused of killing his wife and her lover. He gets sentenced to life imprisonment which he does not deserve. Long story short, the film is all about his suffering and fighting to survive until he escapes. He gets raped, beaten and sent to the dark room and yet somehow he finds a way to survive. He makes friends, renovates the library, but he would not make it that far if he did not do the taxes and other payment tasks for the guards and the owner of the prison. That is how they promote him to be a

librarian in the first place. Everything is fine until a prisoner named Tommy gets imprisoned and tells Andy who actually killed his wife and her lover. Andy loses his mind, because the owner of the prison does not want to do anything about it (he even lets Tommy get shot, because then he cannot give the statement at the court), they even put Andy in the dark room for two months. Although he went through some hard times in prison her probably would not make it without Red, a friend of his, who could get some various things from the outside world (he even got him large posters, which hid the hole he was making in the cell to escape). Finally, Andy escapes and crawls through the hole he has been carving in his 19 years of imprisonment and later on through a sewage tunnel. He spends his last days in Mexico, where Red follows him after they release him.

This film shows that it does not depend on where you are or under what circumstances you live, you can be as free as you want. It all depends on how you use the situation. If you find your inner peace, then you can be a free man. It is the freedom in your mind that counts. Do not let yourself be brought down.

I personally liked the movie. It showed how corrupt life sometimes can be and that there is always a chance, a way to be free.

Peter Bernad 2. b

John Krauker : INTO THE WILD

»Some people feel like they don't deserve love. They walk away quietly into empty spaces, trying to close the gaps of the past.« John Krauker

John Krauker, the author of an extraordinary book based on a true story called Into the Wild, pretty much explained the reason of loneliness nowadays. Society can be hard on everyone. People will always be trying to make themselves look carefree and happy by showing off the world only the positive things about their lives. Creating this illusion of a perfect life may set up a feeling of satisfaction inside of us, but in the end this is the thing that makes us vulnerable at most.

After graduating from Emory University, a top student and athlete Christopher McCandless abandons his possessions, gives his entire savings of \$24,000 to charity and hitchhikes to Alaska to live in the wilderness. Along the way, Christopher encounters a series of characters that shape his life.

It takes a lot of courage to simply give up everything you have been working for all your life; to abandon your home, family and every single thing that defines you as a person. Christopher can make us see that everything is possible, we just need to be determined enough to make it happen.

The author presents the biggest problem of humanity – greed. People don't know how to find comfort in the little things anymore. Always wanting more destroys all the positive things about the real world and it prevents us from enjoying life. Also the importance of nature, the most significant ever existing thing is fading, because people only care about themselves.

In my opinion, Into the Wild is a book about finding the meaning of life by escaping from this fiction called reality. People of the world have been following this pattern society has created throughout years: getting proper education, a college degree, a job and starting a family. By telling the story of Christopher McCandless, John Krauker is showing us that life should be much more than this »perfect« lie most people live. He is encouraging us to break free by putting others on hold and focussing on ourselves.

There is a long way ahead of us who truly seek for the meaning of life. It is a long way of finding the most indispensable element of being. »I'm going to paraphrase Thoreau here... rather than love, than money, than faith, than fame, than fairness... give me truth.«

Lara Perša, 1.b

I like fun.

The rainbow over the blue sky,
The feeling when you're really high,
The dancing with my dog,
The running through the fog,
The sleeping with you,
The kissing in rain too,
The slowly walking in the rain,
The smiling in the pain,
The singing in the hall,
The painting on the wall,
The hugging with the sun.
I like fun. :D

by Barbara Galekovič, 1.b

I like peace.

The sound of the silence,
The peace when there's no violence,
The stopping of wars,
The quiet rumbling of cars,
The streets without a criminal,
The guns limited to minimal,
The presidents who don't threat,
The countries where there's no sense of crime,
The silent songs that rhyme,
But for every man dead,
There's a baby born with a bald head.
I like peace.

by Sara Sakač, 1.b

FOTOGRAFSKI NATEČAJ »MATEMATIKA JE OKROG NAS« »A MATEMATIKA KÖRÜLVESZ BENNÜNKET« CÍMŰ FOTÓPÁLYÁZAT

V okviru popularizacije matematike je aktiv matematičark DSŠ Lendava v sodelovanju s profesorico likovne vzgoje ob koncu preteklega šolskega leta razpisal fotografski natečaj »Matematika je okrog nas«. Dijaki naše šole so matematiko odkrivali skozi fotografski objektiv in ujeli veliko trenutkov, za katere so menili, da so posebni in so v njem odkrili matematiko.

Natečaj je potekal od 1. junija 2012 do 15. novembra 2012.

Na natečaj je prispelo 49 fotografij dijakov, od učiteljev le 4. Štiričlanska komisija v sestavi: Erik Žoldoš (fotograf), Fortuna Lazar (prof. likovne vzgoje) ter Sandra Sabo in Helena Antolin Tibaut (prof. matematike) se je sestala 23. novembra 2012, ob 9.30, v učilnici MAT2.

Izmed vseh prejetih fotografij je štiričlanska komisija izbrala 20 fotografij, ki so razstavljene na šoli. Za 3 najboljše fotografije, ki so bile 20.12.2012 javno nagrajene dne na slovesnosti ob zaključku leta, pa je komisija izbrala:

1. nagrada:

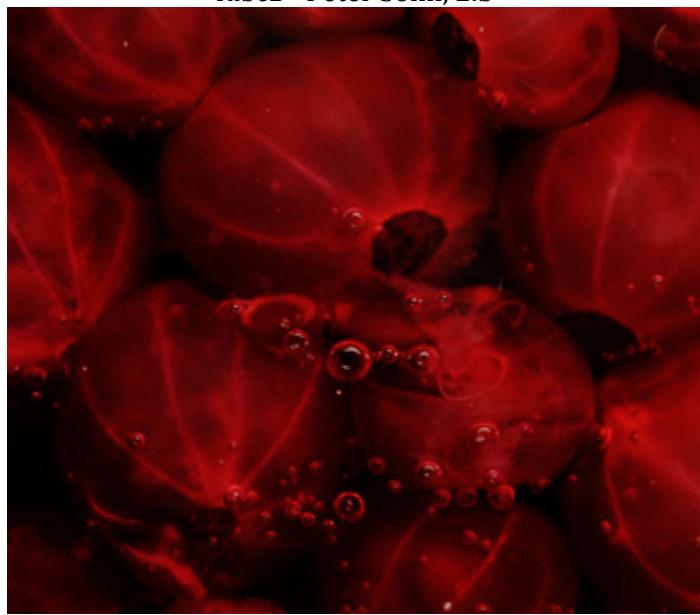
Električna simetrija - Uroš Gelt, 4.d

2. nagrada:
Barvna geometrija - Sabina Zupanec, 3.b

3. nagrada:
Ribež - Peter Somi, 2.b

Sponzor nagrad je podjetje Digifot d.o.o.

Avtorji razstavljenih fotografij (urejeni po številu fotografij) so: Uroš Gelt, Peter Somi, Lars Somi, Rebeka Šabjan, Sabina Zupanec, Ines Katarina Gaal, Fiona Bukovec in Attila Bogdan. Fotografije so razstavljene v pritličju in v 1. nadstropju šole.

Iskrene čestitke nagrajencem, vsem skupaj pa hvala za sodelovanje!

Helena Antolin Tibaut, prof. mat.

Ljubezen – raj ali pekel?

Uvodnik
Reportaža
Intervju
Junaki
Junakinje
Kolumna
Modni kotiček
Vabilo
Reklama

Uvodnik

Ljubezen – raj ali pekel?

Če pogledate okoli sebe, ne boste našli kotička, kjer ni ljubezni. Ljubezen je tako rekoč že v zraku in ni potrebno iti na konec sveta, da bi to ugotovili. Ozrete se samo čez rame in boste zagledali parček, ki se zaljubljeno spogleduje. Ali pa boste videli nekoga, ki je preveč sramežljiv, da bi svojo naklonjenost razkril ljubljeni osebi.

Ampak začnimo od začetka. Kaj je sploh ljubezen? Obstaja veliko različnih pojmovanj ljubezni. Nekatera so včasih dolgočasno znanstvena, nekatera pa spet umetniško neoprijemljiva. Če boste vprašali kemika, vam bo povedal, da je ljubezen skupek kemičkih procesov, ki se dogajajo v človeškem telesu. Če bi se spustili v debato z glasbenikom, bi trdil, da je ljubezen kot glasba, ki se je nikoli ne naveličaš. Kakšen kuhanec bi rekel, da gre ljubezen skozi želodec. So različni ljudje in so različna dojemanja ljubezni, ki pa niso nujno napačna. Ljubezen je vse to in še več.

Soboškemu mafijašu, čigar svet se je vedno vrtel okoli denarja in moči, ljubezen v življenju po vsej verjetnosti ni igrala večje vloge. Ampak če je ljubezen tako nepomembna, zakaj je izgubil razum takoj, ko mu je ženska »odplavala« po zlata polni Muri v objemu njegovega pohabljenega stražarja?

Za Emme Bovary, ki se je v zakonu s Charlesom počutila ujeto, je bila ljubezen strast, ki pa je v svojem zakonu ni izkusila. Hrepenela je po moškem, ki bo utelešenje vseh njenih želja in bo prišel z namenom, da ji postavi življenje na glavo. Zatekla se je k zakonolomu, ki se je zdel kot rešilna bilka iz dolgočasnega vsakdana. Ji je res prinesel življenje, po kakršnem je hrepenela?

Zakaj je tako sladko skočiti v objem človeka, ki ni tvoj partner in pustiti za sabo vse, kar te je vezalo na dosedanje življenje? Gillian, ki so jo prevzeli čari prijatelja njenega moža, je bila samo ena izmed mnogih, ki iščejo nekaj več v svetu, ki ti ponuja vse. Ampak to vse te lahko hitro pogubi. Kaj ji je prineslo življenje v svetu, kjer je ljubezen lahko karkoli, kjer so pravila igre zabrisana?

Wertherju, ki je po svetu korakal kot največji intelektualec in poznavalec narave, je koleščke v glavi premaknil pogled na dekle, ki ga je tako očarala, da se ni več spomnil, kako lahko ponoči spiš, ne pa misliš na to žensko, polno miline in preprostosti. Kaj je bila zanj ljubezen, če mu je povzročila tolikšno telesno in duhovno bolečino, da ni mogel več živeti naprej? Raj ali pekel?

Kako se ljubezen med osebama enakega spola razlikuje od ljubezni, ki jo svet razume kot »normalno«? Nekdo je nekoč rekel: »Geji se od hetero parov razlikujejo samo po tem, da vtikajo svoj »center telesa« v drugačno odprtino.« Preprosto, mar ne? Zakaj delamo potem mi, »normalni ljudje«, tolikšno razliko med različnimi oblikami ljubezni, po drugi strani pa govorimo, kako pomembna je ljubezen in da brez nje ne gre živeti? Kako naj potem živi gej, če mu vzamemo ljubezen njegovega življenja?

Kaj je ljubezen?

»Ljubezen vsak dan ustvarja čudež: močnega slabí, slabega krepi, pametnega poneumlja, neumnega napravi pametnega, poveličuje strasti in uničuje razum. Z eno besedo: vse postavlja na glavo.«

(Jackson Pollock)

Ana Mari, Amanda

Reportaža

Revolveraš iz Murske Sobote

Medtem ko mnogi rojaki umirajo na bojiščih prve svetovne vojne, so se razširile govorice, da nekateri v okolini Murske Sobote služijo s preprodajo zlata, najdenega v reki Muri. Na podlagi teh govoric smo se odpravili v Prekmurje in raziskali, kaj je res in kaj ne. Govori se, da naj bi pri tem sodeloval tudi lokalni veljak I. S.

Zima se poslavljja, prihaja pomlad. Lepo vreme je ljudem vlilo nekaj optimizma. Ljudje so »bombardirani« z novicami o vojni, o smrtnih žrtvah. Naša dežela se je znašla na robu bojišč svetovne vojne. Zaradi tega so novice o kovanju velikih dobičkov z nezakonito preprodajo zlata v Murski Soboti še bolj zaskrbljujoče.

Naša pot se je začela v sončnem jutru, dvanajstega aprila. Novinarska ekipa časopisa Lapsus se je zbrala na ljubljanski železniški postaji in se, opremljena s fotoaparatom, papirjem in pisali ter predvsem dobro voljo, odpravila na potovanje proti Murski Soboti. Po nekajurni vožnji po lepi slovenski pokrajini smo prispeли na prekmursko ravnico. Izstopili smo z vlaka, pobrali naše stvari ter se odpravili v središče Murske Sobote.

Na vogalu smo zagledali kavarno, v kateri je bila velika gneča. Kljub temu smo vstopili, saj se nismo mogli upreti kavi in rogljičkom. Z zgovornim natakarjem Lacijem smo se takoj zapletli v pogovor. Zdelo se nam je, da bo to prava oseba za naša vprašanja. »Težki časi, težki časi,« je kar naprej ponavljal Laci. Lahko smo mu le pritrdili, toda nas je v resnici zanimalo nekaj čisto drugega. Kazalo je dobro, a takoj, ko je beseda stekla o čudnih poslih z zlatom, se je Laci zavil v molk. Ko pa je Žan še namignil, da se je že glas o poslih z zlatom iz Mure razširil do Ljubljane, so se še malo prej zelo komunikativnemu Laciju besede povsem zataknile v grlu. »To so samo govorice!« je stisnil skozi zobe. »Kaj pa I. S.?« je še naprej drezal Žan. Laci je zdaj odskočil, kot bi ga pičila kača, in oddrvsel stran. Tudi ljudje pri sosednjih mizah so se odmaknili od nas. Tako se nam je vsaj zdelo.

Obiskali smo še nekaj lokalov, da bi povprašali o zadevi, vendar pa je bila reakcija ljudi v vseh podobna. Zato smo se odločili, da bomo odšli tudi po soboških ulicah. Večina tistih, ki smo jih vprišali, ni želela odgovoriti ali pa so se pretvarjali, da o tem ne vedo ničesar. Toda nek možakar, ki smo ga srečali, je bil pripravljen povedati več. Tako smo le prišli do imena I. S.

Povedal nam je, da med prebivalci že dlje časa krožijo govorice o sumljivih poslih znanega soboškega veljaka I. S. Ta bi naj v reki Muri iskal zlato. Odpravili smo se torej do vile I. S. in smo bili presenečeni, ko smo srečali prijetnega gospoda, ki nas je povabil v svoj salon. O sami zadevi pa je bil zelo skrivenosten. Govoric ni ne zanikal, ne potrdil. Dejal je, da se ukvarja z zakonitimi posli in da je v tem vojnem času pač vsak, ki je uspešen podjetnik, tarča zlobnih jezikov. Dodal je, da se je tega že navadil. Ko pa smo ga vprišali o govoricah v zvezi z njegovo ženo E., ki bi naj pobegnila iz njegovega objema prav zaradi njegove obsedenosti z zlatom, se je popolnoma spremenil. Postal je nervozzen in izvlekel pištolo.

(Nadaljevanje prihodnjič.)

Žan, Klemen, Denis

Intervju

Homoseksualnost v sodobni družbi

Izid knjige Nasprotja se privlačijo – romantični in realistični tip ljubezni – večna, a nezdružljiva arhetipa je pošteno razburkala zveste bralce znanega psihologa Henrika Flisa.

Knjiga ostro zavrača homoseksualne odnose tako telesne kot duševne narave. Mnenje javnosti je glede knjige deljeno. Bralca pritegne prav provokativnost in prav zato smo za mnenje prosili tudi avtorja.

Vaša knjiga je od izida tarča mnogih kritik in razprav. Kaj je sporočilo Vaše knjige in kaj menite o njeni spornosti?

Svojo knjigo sem napisal z namenom, da bi razsvetlil mišljenje moderne družbe glede nevarnosti širjenja homoseksualnosti. Želel sem opozoriti, da to nikakor ni naravno in tega ne smemo sprejemati. Ljudje morajo spoznati, da homoseksualnost nikakor ne predstavlja prihodnosti človeštva. Prepričljiv razlog za to je že tudi ta, da homoseksualni partnerji ne morejo imeti lastnih potomcev. Glede spornosti moje knjige pa bi povedal, da se na prvi pogled morda res zdi sporna, vendar pa bodo po branju in dobrem premisleku vsi spoznali pravi namen mojega dela.

V svoji knjigi pravite, da je homoseksualnost bolezen. Kako bi se odzvali, če bi izvedeli, da je tudi Vaš sin 'bolan'?

To bi bilo za mene nesprejemljivo, vendar sem tudi jaz le človek in oče, zato vem, da svojega sina zaradi tega ne bi mogel obsoditi. Najbrž bi mu poskušal pomagati. Veliko strokovnjakov se ukvarjajo s tem in bi mu zagotovo lahko pomagali.

Vaš odgovor je v nasprotju z nekaterimi trditvami in zamislimi, predstavljenimi v Vaši knjigi. Ali je Vaše osebno mnenje in prepričanje, izraženo v knjigi, zgolj maska?

Vaše vprašanje je bilo zelo zasebne narave. Nič ne more presegati očetovske ljubezni. Mislim, da bi vsak oče enako odreagiral, če bi šlo za njegovega sina. Ostajam zvest svojim prepričanjem glede napačnosti homoseksualnosti. Izpostavili ste le problem posameznika, vendar je homoseksualnost mnogo več. JE GLOBALNI PROBLEM!

Kaj pa šok, ki bi doletel vse homoseksualce v homofobni družbi? Ali menite, da bi bil njihov beg v samomor pravilna pot do zmanjšanja števila homoseksualcev?

Da. Vzemimo primer Goethejevega Wertherja. Tudi on ni zmogel življenja brez svoje ljubljene osebe, zato je postal odvečen na tem svetu in se je zatekel v samomor. To bi bila edina rešitev tudi za homoseksualce, ki si ne morejo predstavljati svojega življenja v 'normalni' družbi.

Po mnenju bralcev in kritikov so Vaša stališča nemoralna in mejijo na genocid proti istospolno usmerjenim. Kaj menite o tem?

Nikoli nisem trdil, da morajo homoseksualci izvesti skupinske samomore ali podobno, vendar bi jim lahko samomor pomenil beg pred zatiranjem. Našo družbo moramo na diskreten, vendar učinkovit način 'očistiti'.

Kaj pa sploh privede ljudi do tega, da postanejo homoseksualci?

Homoseksualnost je duševna motnja, ki nastane zaradi slabe vzgoje, ki povzroči napačen pogled na svet.

Vaš pogled na svet je edinstven, ne sprejemate drugačnosti in ste verjetno velik sovražnik istospolno usmerjenih partnerjev. A ker živimo v demokraciji in vsak ima pravico do svojega mnenja.

Zahvaljujem se Vam za čas, ki ste ga namenili našemu pogovoru.

Junakinje

Samouničevalna zapravljkva Emma Bovary

Emma Rouault je podeželsko dekle. Šolala se je v samostanu, kjer je rada prebirala ljubezenske romane. Na podlagi teh si je ustvarila romantično podobo življenja, polno strasti.

Omožila se je s Charlesom Bovaryjem, podeželskim zdravnikom, ki ni izpolnil njenih zakonskih pričakovanj. Skupaj sta živelia v Tostesu. Ker jo je pusto podeželsko življenje izčrpavalo, sta se preselila v Yonville.

V zakonu se jima je rodila hči Bertka. Emma se ni izkazala v vlogi matere, še manj pa v vlogi zveste žene. Kmalu se ji sanje o sreči v zakonu razblinijo. Nad možem je razočarana, hčerko pa zavrača.

Praznino, ki jo čuti, poskuša zapolniti z ljubimkanjem. Zaplete se v ljubezensko zvezo z Leonom in Rodolphom, kar je zanjo pogubno, saj se prezadolži. Odtuji se od svoje družine. Edini izhod vidi v smrti. Naredi samomor.

Elica Sreš, ki vzame usodo v svoje roke

Elica Sreš živi v prekmurski vasici skupaj z materjo. Zgodaj je ostala brez očeta in bratov. O tem obstaja mit. Eličina starša je Bog obdaril z dvema sinovoma, ki pa sta umrla, stara komaj 4 in 9 let. Po tem nista želeta imeti več otrok. Toda čez nekaj let se jima je rodila hči Elica.

Odraščala je samorastniško. Ni bila deležna prave družinske ljubezni. Najraje se je zadrževala pod tepko, kjer se je prepričala sanjam o življenju. Tam se je počutila varno in mirno.

Na pogrebu grofične Teodore spozna svojega bodočega moža, Ivana Spranskega. Mati je njune zvezze vesela, saj njena hči pri 23 letih ni imela nobenega snubca. Poroka z Ivanom ji je omogočila, da je zaživila novo življenje. Odselita se v Soboto. Rodi se jima sin Julijan. Do sina ima ljubeč materinski odnos. Otrok ji pomeni vse, čeprav se mu na koncu odpove.

Elica je v prvem letu zakona moža cenila in spoštovala, ljubila, ob njem se ni dolgočasila. Z njim je bila srečna. Ob razkritju njegove kriminalne preteklosti pa se Elica odtuji svojemu možu.

Odnosi v njunem zakonu se ohladijo. Ivan se pokaže kot lastniški, posesiven in agresiven mož. Spoprijatelji pa se s hišnim stražarjem Andijem. Andi je izpolnjeval njena pričakovanja in sanje. Med njima je preskočila iskrica. Predata se strastem. Odločita se, da pobegneta in zaživita novo življenje.

Gillianina odločitev je dokončna

Gillian je 28 letna ženska, restavtratorka, čeprav se je izšolala za socialno delavko. Oče ju je zapustil zaradi mlade študentke.

Najprej se poroči s Stuartom. Z njim se spozna na zmenkih za samske.

Nato se je ogrela za Oliverja. Na skrivaj sta se dobivala v Gillianinem ateljeju. Zaradi njega se je ločila od Stuarta in poročila z njim. Stuarta je to prizadelo. Odločil se je za maščevanje. Gillian in Oliverja je zasledoval in nadlegoval. To je Gillian prekipelo in temu je želeta narediti konec. Zato je zaigrala preprič z Oliverjem.

Lotte, ki je zgodaj stopila v svet odraslih

Živi na podeželju. Mati ji je umrla, ko je bila še zelo mlada, zato je skrbela za svoje mlajše brate in sestre ter očeta.

Bila je v zvezi z Albertom. Ob njem se je počutila varno in spoštovano. Albert ji je predstavljal varno točko, zavetje.

Nato spozna Wertherja. Ob Wertherju se je čutila ljubljeno. Z njim je preživela veliko časa. Z Wertherjem sta se zelo ujela, še posebno zato, ker sta si bila zelo podobna. Skupaj sta prebirala Ossianove speve in Homerja. Werther se je na smrt zaljubil v Lotte. Tudi Lotte je čutila nekaj do njega, a je bila poročena z Albertom. Zato je Wertherja zavrnila.

Werther se je odločil, da je ne bo oviral. Naredil je samomor. Lotte je to prizadelo. Bali so se za njeno življenje, zato ni šla na njegov pogreb.

Junaki

1. Charles Bovary - Tiha voda, ki niti bregov ni drla.

Charles Bovary je bil skromen vaški zdravnik, ki je živel netvegano, skromno življenje povprečnega meščana.

Sin bivšega nižjega štabnega zdravnika že v svojih šolskih letih ni bil prav zgovoren, kar se je opazilo že po njegovem pristopu. Njegovi starši so z njegovo izobrazbo varčevali, kar je pokazal njegov stil oblačenja in kasneje vstop v kolegij. Latinčino se je začel učiti pri vaškemu župniku. Po uspehu je bil vedno v zlati sredini, po koncu tretjega razreda pa so ga starši vzeli iz kolegija, češ da bo lahko sam uspešno nadaljeval šolanje. Zelo je bil zavzet za študij medicine, četudi ni razumel veliko. Zaradi poletnih dogodivščin v mestu je postal neuspešen pri izpitih. Po drugi strani pa mu je ta neuspeh dal moči za dokončanje študija.

Po zaslugi matere je začel delati v Tostesu, kjer bi naj nadomestil tamkajšnjega starega zdravnika. Poročil se je s 45-letno, bogato vdovo, ki je sicer ni ljubil, ampak jo je moral, zaradi želje vzpona v

meščansko družbo, spoštovati. Žena ga je strogo nadzorovala. Očitala mu je tudi, da jo zanemarja in ljubi drugo. Po njeni smrti se je poročil s Emo Bovary, hčerko bivšega pacienta Roualta iz Bertauxa, ki mu je ozdravil nogo. Rodi mu hčerko Berto. Skupaj se preselijo Yonville, kjer izvede neuspelo zdravljenje kepaste noge. Emina lahkomiselnost in prešuštvovanje je privedlo do tega, da je celotna družina finančno propadla. Kmalu za tem si je tudi vzela življenje. Ko je izvedel za Emino prešuštvo, je bil močno prizadet in je kmalu za tem umrl.

2. Werther - Ljubezen ubija.

Werther je bil uradnik, ki se mu v ljubezni ni posrečilo, kar ga je ubilo.

Svojega otroštva, šole in matere ni maral.

Werther se je kot mlad mož preselil k teti v Wahlheim, da bi uredil zadeve okoli materine dedičine. Tam je čas zapravljal kot vrtnar. Rad je bil v naravi, ker ga je sprostila. Tam je bral tudi Homerja. V Wahlheimu se je zaljubljal v Lotte, ki pa je bila že zaročena. Svoja čustva je izpovedoval svojemu najboljšemu prijatelju Willhelmu, materi pa se je izogibal. Alberta na začetku ni maral, ker je bil Lottin zaročenec, vendar sta bila na koncu dobra prijatelja. Zaradi močne ljubezni do Lotte se je tudi za nekaj časa preselil, vendar ni zdržal brez nje in ko se je vrnil, je bilo še huje, saj se je že poročila z Albertom. V njuni družbi se je počutil odveč.

V božičnih praznikih je obupal, ker mu je Lotte zavračala obiske in odločil se je, da se ubije. Sposodil si je Albertov pištole, češ da jo potrebuje za obrambo. Ponoči se je ustrelil. Umirjajočega so našli šele zjutraj. Umrl je. Zakopali so ga pod lipama, kjer je rad prebiral literaturo.

3. Ivan Spransky - Ni vse zlato, kar se sveti.

Ivan Spransky je bil uslužbenec radgonske vodne uprave in se ukvarjal tudi s preprodajanjem, posojanjem denarja in nočnim tihotapljenjem različnih stvari.

Njegovo življenje je že samo po sebi skrivnostno, saj o njem izvemo le malo, pa tudi to ni zanesljivo. Iz vaških govoric smo izvedeli, da bi naj Ivan bil že pred Elico poročen in da naj bi svojo ženo zapustil zaradi njene neplodnosti. Ivan naj bi že večkrat zapeljal nedolžna dekleta. To se je pozneje izkazalo za resnično, saj je beračica, ki je prišla v vas, povedala, da je njegova prva zakonska žena. Zapustil jo je po letu, ko mu ni mogla roditi otrok. Iskala ga je že 9 let. Ivanu je predstavljala slabo vest, zato je "skrivnostno" umrla.

Elico je spoznal na pogrebu grofične Teodore. Izbral si jo je zato, ker je bila devica. Mater in Elico je pozneje pogosto obiskoval, vedno po nedeljski maši. Po značaju je bil odločen, miren in zadržan. Z Elico se je poročil le zato, da bi dobil potomca, ki bi po njegovi smrti vodil njegovo delo. Rodila mu je sina Juliana. Z ženo se je takoj po poroki preselil v Soboto. Imel je tudi konjušnico v Rakičanu.

Izkoriščal je ljudi, ki so iz Müre izpirali zlato. Strast med njim in Elico je kopnela, saj je ni resnično ljubil. Zaradi njene in predvsem sinove varnosti je najel stražarja Andija, ki naj bi imel razmerje z Elico. Po odstranitvi Andija je Elica skrivnostno izginila. Potopila naj bi se v Müri, vendar njenega trupla niso nikoli našli.

Ivan je sčasoma zblaznel in umrl leta 1935, star le 51 let.

4. Stuart Hughes - "Pravi prijatelj ni nikoli na poti, razen če si ravno na napačni poti."

/Arnold Glasow/

Stuart Hughes je bil bankir, dober prijatelj, vendar ni bil vztrajen v ljubezni.

Bil je finančno stabilen, povprečen učenec. Starši so mu kmalu umrli, zato je moral tudi odrasti kar kmalu. Oliverja je spoznal v šoli, ko sta bila dodeljena v enak razred. Njuno prijateljstvo je bilo močno, mogoče tudi zaradi nasprotij med njima. Oliverjeva zmožnost rokovanja z denarjem je kmalu postala zelo očitna.

Zaposlil se je kot bankir in se poročil z Gillian. Večino časa so preživljali skupaj, kar je privedlo do ločitve. Stuart je odpotoval v Ameriko, a njegova odsotnost mu ni kaj dosti pomagala pri prebolevanju ločitve, kajti Gillian se je poročila z njegovim najboljšim prijateljem Oliverjem.

Ko je v Franciji razdrl Oliverjev in Gillianin zakon, je nenadoma izginil. Gillian in Oliver pa sta se ločila.

Kolumna

VARANJE MED DOBRIM IN ZLIM

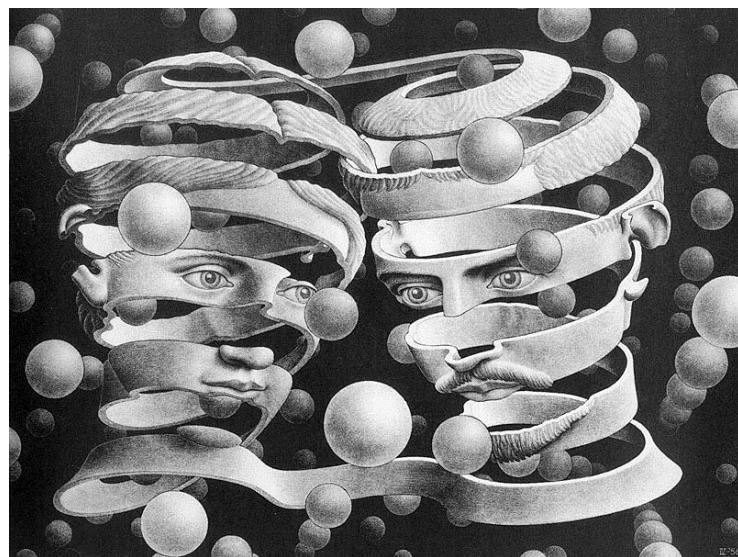
Zakaj ljudje začnemo varati partnerje? Največkrat se izgovarjamo na pomanjkanje ljubezni. Včasih seksa. Ali obojega. Ali kakor koli že. Kriv je ponavadi vedno drugi.

Vzrok zakonoloma pri Elici (F. Lainšček: Ločil bom peno od valov) in Emmi (G. Flaubert: Gospa Bovary) je bil manko ljubezni. Občutek, da ti nekaj manjka in si nezadovoljen, te lahko pripelje do tega, da narediš kaj nepričakovanega, prepovedanega. Prepovedano je najslajše. Na začetku so vedno dvomi, dvomi o sreči, ljubezni, na koncu prideš do spoznanja, da moraš nekaj spremeniti, si popestriti "nezanimivo" življenje. Zatečeš se k nekomu, vendar nimaš moči, da bi partnerju povedal resnico. Zato pride do varanja. Toda ali bi Elica bila poštena do sebe, če bi ostala z Ivanom?

Je torej v varanju lahko tudi kaj pozitivnega? Čustev ne moremo vedno nadzorovati. A eno je, če zaradi čustvene zmede skočiš v posteljo z nekom za eno noč zaradi lepega telesa, drugo pa, če iz istega razloga odkriješ ljubezen svojega življenja. Taka je npr. izkušnja Gillian iz Barnesovega romana Prerekanka. Če pri Gillian ne bi bilo čustvene zmede, bi za vedno ostala v objemu človeka, ki ga ni ljubila. Nesrečna bi bila do konca svojih dni. Podobno bi bilo z Elico.

Če spoznaš, da nekoga ljubiš, živiš pa z drugo osebo, zberi moč in partnerju povej resnico v obraz, preden bo prepozno. Prepozno pa bo takrat, ko bosta že imela otroke. Smiselno bi torej bilo, da svoja čustva raziščemo pravočasno.

Izabella, Lucija, Timea

MODNI KOTIČEK

*"Moda ne obstaja samo v oblekah.
Moda je nebo, moda so ceste, moda
so ideje, kako živeti in kaj početi."*

Gustav Flaubert: Gospa Bovary

Mlada dama, s podeželja, ki so jo pokrivala preprosta oblačila se je po poroki z uglednim zdravnikom Charlesom prelevila v razkošno damo. Vedno je bila urejena od glave do pet. To se je kazalo že v obliki njene skrbno oblikovane pričeske, ki je dokazovala njen občutek za prefinjenost. Lase je imela spete v figo na vrhu glave. Ob levem in desnem licu je imela spuščena dva kodra, ki sta poudarjala obliko njenega obrazu.

Charles je bil urejen, »nosil je očala z zlatim okvirjem ter rdeče zalisce nad belo kravato, za prefinjenost duha pa ni imel najmanjšega občutka, čeprav se je trudil dajati videz angleške nepopustljivosti«. Bil je popolno nasprotje svoje žene Emme Bovary.

Johann W. Goethe: Trpljenje mladega Wertherja

Lotte je preprosto pošteno dekle, katere povezanost z naravo se odlično usklajuje z njenim občutkom za oblačenje. Oblačila se je v obleke nežnih pastelnih barv, ki so poudarjale popolnost njenega telesa, čeprav je menila, da se lepota skriva znotraj vsakega človeka. Na dan srečanja z Wertherjem je nosila prefinjeno belo obleko z rožnatimi pentljami, zaradi katerih je milina njenega obrazu še bolj izstopala.

Werther je bil sanjač, vseskozi je iskal smisel življenja. Narava je nanj delovala blagodejno, zato je izbral rumene hlače, ki spominjajo na sonce in moder telovnik, kot odraz neba. Visoki črni škornji so bili pika na i v njegovi izbrani opravi.

Feri Lainšček: Ločil bom peno od valov

Elica je preprosto dekle, česar ni izražala samo njena milina obraza ampak tudi njen način oblačenja. Eličina dota je bila samo ena zakmašna obleka, v kateri je bila videti »črelena in naškrobljena«. Način njenega oblačenja pa se je spremenil sočasno z njenih statusom. Poročila se je namreč z Ivanom Spranskym, moškim ki mu je zunanjost njegove žene ogromno pomenila. Dokaz za to je tudi njen dolg krvnenci plašč na lastni poroki.

Ivan Spansky

»Njegov črni gvant je bil ukrojen pri mestnem krojaču in zlata manšetna gumba v beli srajci« sta razodevala njegovo drugačnost. Način njegovega oblačenja je izražal njegovo vzvišenost in je dajal občutek ponosnega in dostojanstvenega moškega.

Julian Barnes: Prerekanja

Gillian

»Nosila je lanen kostim barve blede krešine juhe, krilo tik nad koleni. Lan je, vemo, krhek kot plašna ljubezen; ona ni bila videti krhka. Lase je imela počesane nazaj ne eno stran in se zmeraj smehljala.

Oliver je z belimi športnimi copati izražal svobodo svojega duha. Po Stuartovem mnenju je sicer nosil oblačila, ki se niso prilegala njegovemu telesu in so jih ljudje, ki so se na njih spoznali, označevali za modna. Stuart o svojem načinu oblačenja ni razmišljjal veliko. Pomembno je bilo samo, da se je zmeraj počutil urejen in mu je bilo v izbranem slogu udobno.

Vabilo

Radi berete? Imate veliko prostega časa?

Vam je dolgčas?

Pridružite se nam na okrogl mizi

Ljubezen - raj ali pekel?

ki bo v ponedeljek, 22. 4. 2013, ob 20. uri v čitalnici lendavske knjižnice.

O ljubezni se bomo pogovarjali na podlagi štirih romanov:

- J. W. Goethe: Trpljenje mladega Wertherja
- G. Flaubert: Gospa Bovaryjeva
- J. Barnes: Prerekanja
- F. Lainšček: Ločil bom peno od valov

V pogovoru bosta sodelovala svetovno znani pisatelj Julian Barnes in slovenski družinski psiholog Milan Adamič.

- J. W. Goethe: Trpljenje mladega Wertherja

Roman je zgodba o tipu človeka, ki živi v sporu z družbo in samim seboj. Najprej mu vse predstavlja narava, vendar se to v hipu spremeni, ko spozna Lotte. Ker pa je ne more dobiti, si vzame življenje. Werther išče smisel življenja, a se že vnaprej zaveda, da gre za izgubljeno bitko. Vsak trenutek hoče narediti večen. Na koncu ugotovi, da nima smisla živeti, saj bo, ko bo mrtev, tako ali tako vseeno, da je sploh živel. Zato se rajši "umakne" iz tega sveta, da bi njegova duša ostala pri Lottini in ju nič več ne bi moglo ločiti, saj bo tako po njegovem mnenju vsaj enkrat srečen.

- G. Flaubert: Gospa Bovaryjeva

Glavna Flaubertova želja pri pisanju Gospe Bovaryeve je bila, da bi v romanu dogodki in osebe delovali sami zase. Oseb ni označeval pripovedovalec, ampak so jih okarakterizirala njihova dejanja, okolje in njihove misli. Več od snovi mu je pomenil slog, ničesar ni bilo odveč in vsak dogodek, dejanje je imelo zato poseben pomen. Roman Gospa Bovaryjeva je razdeljen na tri dele (trije glavni dogajalni kraji in tri ljubezni) in posamezna poglavja. Nasprotno pa je dogajalni čas dokaj nedoločen, gre za štirideseta leta 19. stoletja, to je čas malo pred nastankom romana.

- J. Barnes: Prerekanja

Stuart, na sveže zaljubljen bančnik, seznanji svojo zaročenko Gillian najboljšim prijateljem Oliverjem. Oliver postane njuna poročna priča in tako nastane ljubezenski trikotnik poln izdaj, preobratov in prerekanj. Junaki PREREKANJ pripovedujejo vsak svojo plat zgodbe. Pripovedujejo o času, ko se v ljubezni lahko zgodi vse, ko je ljubezen lahko karkoli, ko ni pravil, ko so denar in mediji vse, ko sta samostojnost in samota samoumevni.

-F. Lainšček: Ločil bom peno od valov

Roman Ločil bom peno od valov s svojo fabulo sledi vzponu murskosoboškega zlatarskega mafijca med prvo svetovno vojno, to pa se odvija skozi oči njegove mlade žene Elice, dejanske protagonistke romana. Tako kot velik del Lainščkovih romanov govorji o hrepenenju, tistem najbolj pristnem, ljubezenskem hrepenenju, pri katerem je treba vztrajati, tudi ta ni drugačen. Kajti, kot lahko preberemo na straneh romana, »naj je bilo življenje še tako darežljivo, še zmeraj je bilo nekje nekaj, kar ga je presegalo. Saj, moralo je biti, pa tudi če je bilo samo hrepenenje, kajti sicer so reči zmeraj znova začele izgubljati smisel.«

Yonville - mesto za afere!

Se vam zdi mesto na zgornji fotografiji kaj posebnega? Imate občutek, da se je tukaj zgodilo kaj izjemnega?

Ne?

Kako zelo se motite! Mestece Yonville je najslavnejši kraj zakonolomstva v svetovni književnosti. Emma, nesrečna junakinja znamenitega realističnega romana Gospa Bovaryjeva, avtorja G. Flauberta, je tukaj prvič prevarala moža Charlesa.

Se vam Yonville zdi že kaj bolj poseben?!

Yonville je še vedno čudovito mestece, obdano z gozdovi in mlini na veter, nedaleč od Atlantskega oceana, kot nalašč ustvarjeno za vse, ki želite z ljubimci pobegniti pred svojimi dolgočasnimi zakonskimi partnerji.

Carpe diem!

VABLJENI!

Kako do nas?

Chopper

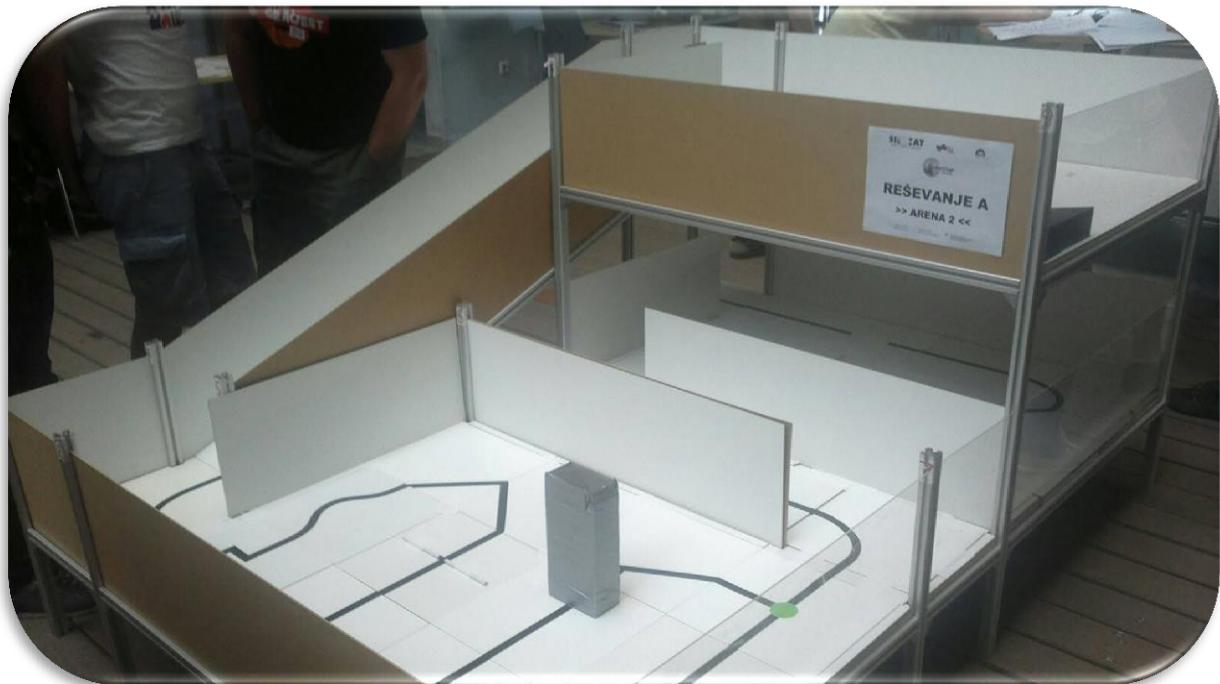
Dijaki 3. d razreda smo izdelovali motorno kolo. Ideja je nastala pri uri Prostorsko modeliranje in priprava dokumentacije, ko smo za nalogo morali izdelati motorno kolo v 3D obliku. Dobili smo idejo, da bi lahko motor realizirali v realni podobi in vsako minuto našega prostega časa smo izkoristili za izdelavo motocikla. Izdelali smo ga v šolski delavnici, za kar smo potrebovali približno 3 tedne. Pri izdelavi nismo imeli večjih težav, razen s postopki upogibanja polizdelkov, ostale težje stvari pa smo improvizirali. Z izdelkom smo zelo zadovoljni, saj smo ga izdelali izredno natančno in s tem presegli lastna pričakovanja. Za izdelavo smo uporabili odpadni material, saj smo v mislih imeli tudi varovanje okolja. Uporabili smo postopke varjenja, hladnega preoblikovanja in ostale ročne spremnosti. Motor smo predstavili tudi na srečanju tehniških šol Slovenije.

Dijaki 3.d razreda

Dijaki krožka za robotiko smo se v letošnjem šolskem letu udeležili državnega tekmovanja iz robotike, ki je potekalo v Mariboru. Pred tekmovanjem smo imeli priprave, kjer smo sestavljeni robote in pisali program. Glede na to, da smo se letos prvič udeležili tekmovanja, smo bili uspešni. Na tekmovanju je bilo več disciplin, kot so: Ples z roboti, Formula 1 z roboti, Nogomet z roboti itd.

Tekmovali smo v disciplini Reševanje A. Labirint je sestavljen iz treh delov, z različnimi ovirami, ki se jim je robot s pomočjo senzorjev izogibal. Cilj labirinta je bil, da robot najde ponesrečenca, ter ga odnese na označeno mesto.

Ideja za to je prišla iz Japonske, kjer želijo ustvariti robota, ki bi pomagal pri naravnih nesrečah.

Dijaki krožka robotike

UGANKE

Mačke

Vsakič, ko Žan vidi izgubljeno mačko, jo pobere in prinese domov. Vedno ima doma veliko mačk, vendar noče povedati koliko, ker se boji, da se mu bodo smejali.
 Če ga kdo vpraša: »Koliko mačk imaš sedaj doma?«, mu odgovori:
 »Ne veliko. Tri četrtnine njihovega števila plus tri četrti mačke.«
 Njegovi prijatelji mislijo, da se šali. Toda on jim v resnici zastavlja preprosto nalogu.
 Koliko mačk ima torej doma Žan?

Antik óra

Antik óránk remekül működik még most is. Csupán a hőmérséklet-változásra érzékeny kissé. Nappal 20 másodperct késik, éjszaka 30 másodperct siet. Május elsején este pontosan beállítjuk az órát, s csak akkor állítunk rajta újból, ha már 5 percet siet. Mikor kell ismét beállítani az órát?

Vir: <http://www.restavratorstvo.com/podrobno.php?id=UR17N>

Manjkajoči števili / Hiányzó számok

Poščite manjkajoči števili. / Keressétek meg a hiányzó számokat!

2
36

3
25

5
16

7
9

11
4

?
?

Odgovore napišite na listek, ga »opremite« s svojim imenom, priimkom in razredom, ki ga obiskujete ter ga oddajte do 20.6.2013 svoji profesorici matematike. Med tistimi, ki bodo pravilno odgovorili na vse tri naloge, bomo izzrebali 3 nagrade.

Aktiv matematikov

